

Letnik XXV - št. 2, februar 2018

Glasilo občine Trzin

odsev

Med običaji in kulturnimi dogodki
Naj živi tradicija!

Zgodba o padcih in vzponih
Iz Kraljeve pekarnice spet diši

Od državnega do
mednarodnega tekmovanja
**Planinci in strelci kot
izvrstni organizatorji**

O življenju v sožitju z naravo
Katja Rebolj

NOVO! NOVO! NOVO!

*Nova
terasa!
Nova
ponudba!*

- TORTE
- VRHUNSKA KAVA
- SLADOLED
- LEDENA KAVA

novo

Torte po naročilu: obletnice/ poroke/ rojstni dnevi.

PEKOS PUB
TRZIN

01/564-21-10, 041-785-680
Mengeška 9, Trzin
pekospub@siol.net

Odsev, glasilo občine Trzin

→ Na naslovnici

Utrinek s pustnega sprevoda po Trzinu
Fotografija: Tanja Jankovič

Glavna in odgovorna urednica:

Vesna Sivec Poljanšek, trzin.odsev@gmail.com

Uredništvo: Tanja Bricelj, Tanja Jankovič, Nataša Pavšek, Miha Pavšek, Majda Šilar, Dunja Špendal

Redni avtorji prispevkov: Matjaž Erčulj, Janez Gregorič, Andrej Grum, Boštjan Guček, Marko Kajfež, Dušan Kosirnik, Barbara Kopač, Zdenka Kopač, Brigita Ložar, Alenka Marjetič Žnider, Marjetka Pajk, Katja Rebolj, Zoran Rink

Avtorji fotografij: Tanja Bricelj, Natalija Nataša Frelih, Tanja Jankovič, Barbara Kopač, Zinka Kosmač, Miha Pavšek

Lektoriranje:

Darja Tasič

Tehnično urejanje, prelom, priprava za tisk in tisk:

IR IMAGE, d. o. o.

Oglasno trženje:

IR IMAGE, komunikacijska agencija, d. o. o.,
Medvedova ulica 25, 1241 Kamnik
Telefon: 01/ 83 96 400, Faks: 01/ 83 96 411
E-mail: info@ir-image.si

Glasilo izhaja enkrat mesečno v nakladi 1.500 izvodov.
Brezplačno ga prejmejo vsa gospodinjstva v Trzinu.

ISSN 1408-4902

Gradivo za marčno številko oddajte
najkasneje do **5. marca 2018.**

Prispevke pošljite v elektronski obliki na naslov uredništva:
trzin.odsev@gmail.com.

V skladu z uredniško politiko in glede na razpoložljivost prostora v glasilu Odsev si pridržujemo pravico do objave ali neobjave ter krajšanja in preoblikovanja nenaročenih prispevkov.

Občina Trzin

Spletna stran: www.trzin.si
E-mail: info@trzin.si

Telefonske številke:

01/ 564 45 43
01/ 564 45 44
01/ 564 45 50
Faks: 01/ 564 17 72

Uradne ure:

Ponedeljek: 8.00 – 14.00
Sreda: 8.00 – 13.00 in 14.00 – 18.00
Petek: 8.00 – 13.00

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oz. na telefonski številki 01/ 564 47 30.

Z ljubeznijo do tradicije

Foto: osebni arhiv VSP

Oni dan sem nekje prebrala zanimiv pogovor s starejšim gospodom iz Notranjske, ki še vedno živi v sozvočju z naravo, tradicijo in starimi običaji. Novinarki je nasul obilico koristnih nasvetov za zdravo in zadovoljno življenje, ob tem pa sta se pogovarjala tudi o tem, kakšno bo – glede na njegovo opazovanje narave in upoštevanje nekaterih njenih zakonitosti – letošnje vreme.

Po prebranem me je obšlo spoznanje, kako preprosto je pravzaprav (bilo) vse skupaj, obenem pa tudi misel, kako dobro in prav je, da imamo v svoji sredi še vedno takšne navdušene častilce tradicije. Le tako bodo lahko naše korenine ostale čvrste in zdrave, iz vsega dobrega, zasejanega v preteklosti in tudi v zdajšnjem času, pa bodo prihodnje generacije lahko žele bogastvo dragocenih spoznanj.

Prav zato gojim veliko spoštovanje do ljudi, ki se kljub sodobnemu času in možnostim, da z enim samim klikom na miško ali z dotikom na pametnem telefonu ugotovimo, kakšno bo vreme čez petnajst dni in več, kaj v tem hipu počnejo na drugem koncu sveta in katera super hrana iz daljnih dežel je ta hip najbolj v trendu, ne dajo in cenijo vse, kar je domačega, lokalnega.

Poglejte na primer Trzinko Katjo Rebolj, ki goji neverjetno spoštljiv odnos do divjih rastlin, tistih, ki jih imamo mnogi drugi za nepotreben plevel! Tu so tudi vsi navdušeni častilci slovenske dediščine, kot so Jožica Valenčak in njeni somišljeniki, ki obiskovalcem Jefačnikove domačije z zanosom prenašajo zgodbe iz preteklosti. Tu je Branka Urbanija s svojim krožkom Etno fletno, ki tokrat obuja spomin na marsikje že skoraj pozabljeno špehovko.

Le kaj bi bilo z narodom, ki ne bi gojil tradicije in običajev, kot to počno številna trzinska društva z občudovanja vredno strastjo?!

Brez zavedanja in spoštovanja lastnih korenin ni polnega, osmišljene življenja v sedanjem času. In če kaj, si želimo pravzaprav prav to, mar ne?!

Glavna in odgovorna urednica

Vesna Sivec Poljanšek

Skupna občinska uprava občin Trzin, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče, Vodice

»Medobčinski inšpektorat in redarstvo«

Mengeška cesta 9, 1236 Trzin
E-mail: inspektorat@trzin.si

Telefonska številka:

01/564 47 20
Faks: 01/564 47 21

Uradne ure:

Ponedeljek: 9.00 – 11.00
Sreda: 9.00 – 11.00

Proslava ob Prešernovem dnevu

8. februar je dan, ki si resnično zasluži posebno pozornost, saj je France Prešern, katerega smrti se spominjamo tega dne, močno zaznamoval slovensko kulturno tradicijo. Dela našega največjega pesnika so vplivala na njegove sodobnike in so postavila merila tudi za sodobno slovensko pesništvo. Tega se zavedajo tudi Trzinci, ki so na slovenski kulturni praznik tudi letos pripravili prijetno občinsko proslavo v kulturnem domu.

Recitatorke Olga Stopar, Ada Lovše Mušič in Helena Ogorelec so na proslavi ob kulturnem prazniku počastile Prešernov in tudi Cankarjev spomin.

Z izvrstno odpeto Zdravljico jo je uvedel ženski pevski zbor Trzinke, sledil je nagovor dramskega igralca Silva Božiča, ki si je za to zaradi letošnje okrogle obletnice Cankarjeve smrti izbral odlomek iz njegove Bele krizanteme. Ženski zborček nas je nato popeljal pod okno Prešernove muze, z njegovo pesmijo Pod oknom, sledilo pa je še nekaj narodnih napevov, ki so pomagali ustvariti pravo kulturno vzdušje v dvorani.

Ženski zbor Trzinke in dramski igralec Silvo Božič

In ker praznujemo letos stoletnico smrti enega naših največjih pisateljev, Ivana Cankarja, je bil v govoru večkrat omenjen tudi Cankar, iz njegove pesniške zbirke Erotika, katere prva izdaja je zaradi za tedanje čase sporne vsebine do zadnjega izvoda končala v peči Ljubljanskega škofa Jegliča, pa so recitatorke Olga Stopar, Ada Lovše Mušič in Helena Ogorelec za tokratni program izbrale nekaj pesmi in z recitacijo zelo občuteno počastile tudi Cankarjev spomin.

Četrtkovo slovesnost ob kulturnem prazniku sta zaključili točki glasbene šole Lartko, in sicer nastop Maje Vinko in Tima Gregorca, ki ju je na klavirju spremljala Špela Horvat, ter Luke Planinca, s čimer smo se res dostojno poklonili pesniku, katerega dan smrti je slovenski kulturni praznik že od leta 1945. •

Barbara Kopač, foto: Barbara Kopač

Javni vpis novincev za šolsko leto 2018/19

Na podlagi tretjega odstavka 20. člena Zakona o vrtcih (Ur. l. RS, 100/05-UPB, 25/08, 98/09-ZIUZGK, 36/10, 62/10-ZUPJS, 94/10-ZIU, 40/2012-ZUJF, 14/15-ZUJFO) objavljamo javni vpis novincev v vrtec Žabica, enota Osnovne šole Trzin, za šolsko leto 2018/19. Vlogo za vpis predšolskega otroka v vrtec oddajte najkasneje do 31. 3. 2018, na naslov:

Vrtec Žabica, Svetovalna služba, Ploščad dr. Tineta Zajca 1, 1236 Trzin.

Obrazec vloge dobite v tajništvu vrtca oziroma na spletni strani vrtca www.vrtec-trzin.si. •

Jana Klopčič, v. d. ravnateljca

Občina Trzin objavlja javni dražbi:

- za prodajo nepremičnine št. 1020/4, k. o. Trzin, v petek, 9. 3. 2018, ob 11. uri in

- za oddajo tržnega stanovanja na Ljubljanski cesti 13 b v Trzinu, v ponedeljek, 12. 3. 2018, ob 10. uri.

Informacije o nepremičninah in postopkih javne dražbe in obrazci so objavljeni na spletni strani www.trzin.si. •

Odvoz kosovnih in nevarnih odpadkov

Uporabnike komunalnih storitev obveščamo, da bo odvoz kosovnih odpadkov v občini Trzin organiziran 26. in 27. marca, zbiranje nevarnih odpadkov pa 28. marca 2018. Natančen urnik o obeh odvozih bo objavljen v prihodnji številki Odseva, prejeli pa ga bodo tudi vsi uporabniki v poštne nabiralnike. Urnik odvozov je objavljen tudi na spletni strani www.jkp-prodnik.si. •

Javno komunalno podjetje Prodnik

**TUJIM
INVESTITORM**
Nudimo celovito
podporo in
svetovanje.

- Urejanju dovoljenj za delo, bivanje in študij;
- Urejanju davčnega rezidentstva;
- Svetovanju pri davčni in računovodski obravnavi napotenih delavcev;

→ VEM TOČKA Portal za podjetnike in zagotovila

✉ racunovodstvo@proevent.si

☎ 01/ 300 32 10

 PROEVENT

www.racunovodski-servis.si

Potep po preteklosti na kulturni praznik

Na slovenski kulturni praznik je Jefačnikova domačija – tako kot številni drugi muzeji po državi – prijazno odprla svoja vrata in v svojo notranjost privabila marsikaterega obiskovalca iz Trzina in okolice, ki se je želel sprehoditi med razstavljenimi muzejskimi zbirkami. In bilo je kaj videti!

Jožica Valenčak med pojasnjevanjem zanimivosti, ki jih skriva podstrešje Jefačnikove domačije.

Jefačnikova domačija, ta imenitni muzej, ki je nastal na mestu rojstne hiše Ivana Hribarja, je bil ob našem obisku na slovenski kulturni praznik bolj obiskan, kot so ti, ki skrbijo zanj, pričakovali.

V osrednjem prostoru, nekdanji tipični kmečki »hiši«, se je ob našem obisku navdušeno sprehajala skupina vedoželjnih gospa in si z zanimanjem ogledovala razstavljene predmete, ki nosijo v sebi zgodbe preteklih časov. Pobudnica obiska muzeja, sicer Trzinka, je menda prav na tisti dan praznovala rojstni dan. S svojimi prijateljicami od vsepovsod je sklenila svoj praznik in praznik kulture začeti in začiniti nekoliko drugače.

»Navdušene so bile, obenem pa tudi presenečene, kaj vse muzej ponuja,« nam je po njihovem odhodu zaupala Jožica Valenčak iz trzinskega turističnega društva, ki vsakomur – tudi ob neprazničnih dnevih, pravzaprav kadarkoli, če se najaviš za obisk! – z veseljem razkaže razstavljene zbirke. Po celi domačiji jih je razporejenih pet in v vsakem nadstropju, od kleti do podstrešja, lahko obiskovalci občudujejo bogato zgodovino Trzina in okolice.

Klet nas tako popelje v daljno preteklost, kjer se obiskovalec najprej ustavi pri znameniti najdbi iz časov pred našim štetjem, kamniti sekiri, po kateri so Trzinci prepoznavni. Pot nas nato pelje mimo osupljivih odkritij iz časa Rimljanov, nas seznanja s časi turških upadov in številnimi drugimi kasnejšimi zgodovinskimi obdobji, med obiskom se srečaš tudi s slovitim lokalnim rokovnjačem in celo prisluhneš njegovi govorici, ta del poti po muzeju pa končaš v obdobju po koncu druge svetovne vojne.

V osrednjem delu Jefačnikove domačije kraljuje že omenjena »hiša«, prostor z razstavo predmetov iz življenja kmečkega življa v Trzinu in okolici, v enem od prostorov pa se muzej pokloni tudi sloviti trzinski tradiciji – mesarstvu. Tam obiskovalec spozna edinstveno ledenico, prostor za hlajenje mesa in mesnih dobrot, kakršnega je imela nekdanj

Pot v trzinsko zgodovino se začne pri sloviti kamniti sekiri.

skoraj vsaka trzinska kmetija.

Na sodobno izdelanem podstrešju obiskovalec zaokroži obisk s seznanitvijo z življenjem med drugo svetovno vojno pa tudi po njej.

Obiskovalci, med katerimi je bilo na dan našega obiska tudi precej otrok, celo zelo majhnih, so vidno uživali ob Jožičinem vodenju. Ta klenska Trzinka zna med vodenjem namreč poleg vseh zgodovinskih dejstev natrositi toliko zanimivih lokalnih zgodb, da se obiskovalec zlahka preseli v vsa pretekla obdobja, s katerimi se sreča med potjo po muzeju.

Če se torej še niste podali raziskovati korenin Trzina in vseh njegovih znamenitosti, vam toplo priporočamo, da to storite! In četudi ste muzej že kdaj obiskali, boste tudi ob ponovnem obisku v njem zagotovo odkrili še kaj novega in zanimivega! •

Vesna Sivec Poljanšek, foto: Vesna Sivec Poljanšek

Na slovenski kulturni praznik so se številni obiskovalci Jefačnikove domačije z zanimanjem sprehodili po zgodovinskih obdobjih Trzina.

Pisana pustna delavnica

Četudi lahko že skoraj otipamo mesec marec, ki bi praviloma moral označiti obdobje cvetočih spomladanskih cvetlic, pa se je prava zima pri nas šele začela – letos pač precej pozno. V boju proti zimskemu mrazu smo za zdaj še bolj neuspešni, so pa v tem boju toliko bolj vztrajne pustne šeme, ki naznanjajo konec zime. Tega pa se še najbolj zavedajo tisti, ki so se v začetku februarja v trzinski knjižnici udeležili pustne delavnice pod vodstvom izkušene pravljicarke Mili Radmelič.

Otroški domišljiji je pustila prosto pot, dopustila je, da je oživela, sama pa jih je s poznavalsko roko le usmerjala, da je bil končni izdelek še toliko barvitejši, še toliko bolj poseben. In tako so se na tej pustni delavnici zabavali otroci in tudi njihovi starši, ki so se, vsaj za tisti kratek trenutek, tudi sami znova prepustili prístni otroški igrivosti in sledili neukročenemu otroškemu duhu. Delavnica je potekala v sproščenem okolju pravljíčne sobe, ki je gostila že toliko podobnih srečanj – od pravljíčnih uric in lut-

kovnih predstav do ustvarjalnih delavnic, primernih za vse starosti. Pod mentorstvom naše ljube Mili so otroci tudi tokrat ustvarili najrazličnejše pustne maske različnih barv in oblik, z dodatki ali brez njih, s svojim delom pa so dokazali, da lahko pustna norčavost prežene še tako mrakobne zimske misli in premaga turobnost sivih zimskih dni. •

Barbara Kopač, foto: Barbara Kopač

Pust ni bil prav nič lačnih ust

Pisana družina maškar se je na letos oblačno pustno soboto začela zbirati na ploščadi med bloki zgodaj popoldan, nekatere pa so še pred tem zavile v preddverje dvorane Marjance Ručigaj h Klavdiji, Živi in Ajdi, da so jim poslikale obraze, primerno njihovi pustni opravi. Najrazličnejši junaki iz risank in filmov, indijanke, kavboji, ciganke, princeze, pionirke, nekaj varuhov reda in miru in vojakov in druge maškare so se po sladkanju pri piceriji Olivia odpravili na svojo misijo – iz naših krajev za eno leto odgnati zimo, ki je naravo šele prav pred kratkim ponovno odela v belo. Sprevod malih in velikih maškar s spremljevalci pod vodstvom gozdarja Matjaža je šel po trzinskih ulicah ob poskočnih vižah dveh harmonikarjev in baritonista. Sprva hladno in nekoliko vetrovno vreme so že kmalu zamenjali sončni žarki, ki so izza oblakov pokukali na veselo družino. Pisana pustna povorka se je vila po zdaj že ustaljeni poti – najprej se je ustavila v kavarni Muc Caffè pri Mercatorju, nato zavila proti staremu Trzinu in si spočila noge v gostilni Pr'Jakov Met in v baru LaGoja, svoj pohod pa sklenila v gostilni Narobe. Povsod so jih pričakali slastni pustni krofi ali flancati in vroč čaj, odrasle tudi kaj močnejšega, na zadnji postojanki pa so se gostinci še posebej potrudili, saj so v pokitem podhodu pred gostilno že malce utrujenim maškaram poleg sladkih dobrot ponudili tudi tople prigrizke. Najlepše in najbolj domiselne maškare so se na koncu razveselile tudi nagrad, ki jih je za zanje varoval medved Lado. Tradicionalni sobotni pustni sprevod je tudi tokrat organiziralo Društvo prijateljev mladine Trzin, medtem ko ga je sploh prvič, na prelomu tisočletja, v sodelovanju z drugimi trzinskimi društvi pripravilo trzinsko turistično društvo. Takrat so pustne šeme sledile malemu pustno okrašenemu traktorju s prikolico, polno razigranih maškar. V naslednjih letih je bilo maškar potem še več, šemljenje je bilo bolj organizirano in maškare so tudi bolj pridno kot zdaj obiskovale domove. Se bo ta tradicija pri nas še kdaj obnovila? •

Tanja Jankovič, foto: Tanja Jankovič

Veseli utrinki z letošnjega trzinskega pustovanja

Sponzorji letošnjega pustovanja:

Cvetličarna Anaeva, Sadje zelenjava Lali, Difar, Frizeraj Style, Frizerstvo Završnik, Hair styling, Marli, Murijev ski servis, Paleta, Pekos bar, Pizzeria da Matia, Polona Pedikura, Sadje zelenjava Lali, Taubi, Trzinka, Waiteq

Muzikalisti:

Žiga, Gregor in Franci

Ste zaključili srednješolsko izobraževanje ali opravili mojstrski, delovodski ali poslovodski izpit?

Prijavite se na razpis za povračilo šolnin za izobraževanje do največ **V. stopnje**, na katerem lahko pridobite povrnjenih do **2.500 EUR**.

Povrnjeni bodo **stroški šolnin**, ki so nastali od šolskega leta 2014/15 do 2017/2018, ter **stroški za mojstrski, delovodski in poslovodni izpit**, ki so nastali od 1. 1. 2014 do 31. 8. 2018.

ROK PRIJAVE

Do porabe sredstev oz. najpozneje do 7. 9. 2018

Razpis je objavljen na www.sklad-kadri.si.

VEČ INFORMACIJ

dir@sklad-kadri.si ali na 01 434 58 84

Zavni študijski, razvojni, invalidski in grafični sklad Republike Slovenije

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST IN ŠPORT

EVROPSKA UNIJA
Evropski sklad
za regionalni razvoj
Različna v različnih regijah

Program Sofinanciranje izobraževanja in usposabljanja za dvig izobrazbene ravni in pridobivanje poklicnih kompetenc sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada.

Slikoviti potep po Gruziji in Armeniji

Z Biserko Čičerov smo se na njenem januarskem potopisnem predavanju sprehodili po slikoviti gruzijski in armenski pokrajini. Z njeno pomočjo smo si ogledali edinstvene samostane in izstopajoče cerkve, ki sta jih tidve deželi polni. Predstavila nam je zanimive votline v Gruziji, v katerih so prvotno živeli menihi in naj bi bile, za lažjo, orientacijo označene s številkami. Na stenah teh votlin so na edinstven način naslikani prizori iz Svetega pisma, stene samostanov pa so pokrite s prečudovitimi freskami. Slikovita pripoved je bila opremljena tudi s slikovnimi dokazi posebne gruzijske zdravice, ki je običajna ob vsakem obroku, pa tudi s prikazom postopka priprave kruha, na katerega so Gruzijci še posebej ponosni. Lepote narave so nas pospremile do gruzijske prestolnice, Tbilisija, kjer takoj pade v oči steklena zgradba, za katero se je izkazalo, da gre za policijsko postajo, ki jo steklena ograja varuje pred nezakonitimi dejanji. Fotografije so nam predstavile tudi podobo Stalinovega rojstnega kraja, mesta Gori, kjer imajo od leta 1957 tudi Stalinov muzej. Predavateljica nas je nato popeljala do trdnjave Anamuri z znamenitimi ikonostasi. Teh je bilo mnogo sicer tudi že v cerkvah, ki smo jih spoznali pred tem, a so nas tu ponovno presenetile povsem drugačne podobe. Neponovljiv je tudi spomenik prijateljstva med Gruzijo in Rusijo, ki na eni strani pripoveduje gruzijsko, na drugi pa rusko zgodbo, očara pa tudi samostan Svete trojice, v katerega so v težkih časih shranili vse dragocenosti, ki jih je premogla dežela, da bi jih obranili pred sovražnimi vdori. Dih ti vzame tudi armensko jezero Sevan, katerega gladino so Rusi ob poskusu, da bi ga izkoristili za pridobivanje elektrike, znižali za kar osemnajst metrov. Biserka Čičerov nam je pokazala še hačkarje, čudovite kamnite spomenike, ki so kar na gosto posejani po armenski pokrajini, pa slike gore Ararat, armenske svete gore, ki pripada danes Turčiji in katere izgube Armenci še vedno niso preboleli, kar dokazuje tudi njihov državni grb. Njihovo prestolnico Erevan nam so nam predstavili opera, gledališča in druge kulturne ustanove, pa tudi fotografije okusne jedače in pijače, ki je na tem potovanju ni manjkalo, ob pripovedih o mestih in zgradbah pa

nas je še posebej pritegnilo pripovedovanje o ljudeh, s katerimi so prišli v stik med svojim popotovanjem. Obe deželi sta namreč dom prijetnih, toplih, odprtih ljudi, ki popotnike vedno sprejmejo s širokim nasmehom, ne glede na to, od kod prihajajo, Slovenci pa smo očitno še posebej dobrodošli. ●

Barbara Kopač,

foto: Osebni arhiv Biserke Čičerov in Barbara Kopač

S Sanjo Lončar iz prve roke – kako OHRANITI MOŽGANE

V svetu prenosnih telefonov, brezžičnih povezav, prenosnih računalnikov, naprav za predvajanje glasbe in še marsičesa smo dnevno izpostavljeni znatni količini elektromagnetnega valovanja, ki ga lahko označimo že kar kot elektromagnetno onesnaženje. Življenjski ritem se je v petdesetih letih bistveno spremenil, na te malenkosti, ki predstavljajo te spremembe, pa se sploh ne oziramo oziroma se jih ne

zavedamo, saj so postale že običajen del našega življenja. Prav ti dodatki pa vsak dan, počasi, a vztrajno zastrupljajo naše možgane.

Verjetno smo že vsi kdaj prebrali kakšno knjigo ali vsaj preleteli kakšen časopisni članek o tem, da bi lahko dobili še globlji vpogled v to, pa je vodja trzinske knjižnice Zdenka Kopač povabila na obisk Sanjo Lončar, avtorico številnih del o zdravju, z naslovi, kot so Kako ohraniti možgane, Naravne rešitve za radiacijo, Resnice in zmote o soncu ... Na izredno zanimivem večeru nam je gostja pojasnila, kako lahko že z majhnimi koraki zaščitimo svoje zdravje oziroma svoje možgane in jim omogočimo daljše dobro delovanje.

To lahko dosežemo že tako, da bivalnih prostorov ne polnimo z novim pohištvom, prekritim s strupenimi premazi; da izklapljammo hišno brezžično omrežje, ko ne potrebujemo dostopa do spleta; da nastavimo telefon ponoči na letalski način, saj si s tem omogočimo kakovostnejši spanec, dodatnim elektromagnetnim valovom pa onemogočimo dostop do naših prostorov ... Naši možgani so že tako vseskozi izpostavljeni strupenim snovem in drugim škodljivim vplivom, zakaj jih ne bi zavarovali vsaj med spanjem, ko imajo edino možnost, da se obnavljajo?

Poleg tega se možgani ne smejo presušiti, ves čas jih moramo vlažiti in jim omogočati dostop do kisika, sicer začnejo celice odmirati. In če se možgani ne morejo sprosti čistiti, se njihovo delovanje postopoma slabša.

Dandanes smo ujeti v bistveno hitrejši ritem, kot so ga bili vajeni naši predniki, takšno življenje pa zahteva nove veščine. Lončarjeva nas je podučila o marsičem, predvsem pa je med predavanjem ves čas podarjala, da se novemu življenjskemu ritmu ne smemo prilagajati na škodo možganov. Ponuditi jim moramo optimalne razmere, saj nam bodo le tako lahko vračali na enak način. ●

Barbara Kopač, foto: Barbara Kopač

Sprehod po Sejšelih

V hladnih zimskih mesecih bi se večina ljudi z veseljem znebila položnih plaščev, debelih puloverjev in zimskih škornjev in se namesto tega potopila v modrozeleno globino kristalno čistega oceana. Temu zgledu smo sledili tudi v Trzinu, četudi tokrat le s fotografskim sprehodom po rajskih predelih Sejšlov. V Kulturno-umetniškem društvu Franc Kotar Trzin nas je namreč obiskala Maja Novak, znana tudi kot popotnica Mayita, avtorica dveh knjig o popotništvu, ki že od svojega devetnajstega leta raziskuje skrite koticke sveta, in nas popeljala po idiličnih Sejšelih.

Tja jo je zaneslo poslovno, ko je kot glavna stewardesa delala na zasebni jahti in je tako šest mesecev preživela na največjem izmed sejšelskih otokov, Maheju. Že kmalu je spoznala, da skriva to otočje še veliko več, kot so le rajski zalivi. V prostem času je sama in ob pomoči lokalnih vodičev spoznavala čudovite slapove, dosegla večino vrhov tega otočja, okušala otoške dobrote, med katerimi sta jo še posebej navdušila okusen kari, pripravljen iz hobotnice, in njihov rum iz sladkornega trsa, takamaka, poimenovan po predelu na otoku Mahe, kjer ga pridelujejo. Ker je na otočju preživela šest mesecev, je doživela otoški utrip drugače kot turisti, ki pridejo tja le za nekaj dni. Obiskala je tudi drugi največji otok, Praslin, in si tam ogledala farmo črnih biserov, potopila pa se je tudi v skrivnosti tretjega največjega otoka, La Digua, in obiskala otok Moyenne, ki je bil nekdanja piratska postojanka. Postojanka morda res ni več živa, pirati pa še zdaleč niso samo zgodovina.

Med bivanjem na otoku je Mayito navdušil, recimo, podatek, kako ključnega pomena je za otočane kokosova voda, ki jo uporabljajo tudi za zdravljenje, saj veže nase strupe in tako učinkovito čisti prebavno pot. Otočje pa premore ob navadnih kokosovih palmah tudi prav po-

seбно palmovko s sadežem, imenovanim coco de mer oziroma morski kokos, ki naj bi bil po starodavnih pripovedkah tisti prepovedani sadež, v katerega je ugriznila Eva. Torej bi se moral med Sejšelskimi otoki skrivati tudi izvorni raj, v katerem sta bivala Adam in Eva. Ali to drži ali ne, pa boste najlažje preverili kar sami. ●

Barbara Kopač,

foto: Osebni arhiv Maje Novak in Barbara Kopač

Ko zadiši po špehovki

Udeleženci študijskega krožka Etno fletno, ki se vsak drugi četrtek zberejo na Jefačnikovi domačiji, so se odločili, da oživijo tradicijo priprave ocvirkove potice ali špehovke, kot se za Trzin, kraj z bogato mesarsko tradicijo, spodobi.

Bliža se velikonočni čas, ki ga plega prihov, hrena in mesa simbolno zaznamuje tudi potica, ki je gotovo najbolj znana in najbolj razširjena tradicionalna slovenska jed. Njeno ime izhaja menda iz besede povitica, iz tega pa naj bi se spremenilo najprej v povtica in nato naprej v potica, kar naj bi označevalo pecivo, ki je zavito – torej gre pri potici pravzaprav za zavitek, ki pa se od drugih zavitkov razlikuje po tem, da

je narejen iz kvašenega in ne iz vlečenega ali listnatega testa. Najbolj znana je orehova potica, manj pa ocvirkova potica, ocvirkovka ali špehovka. In prav zato smo se člani študijskega krožka Etno fletno odločili, da namenimo špehovki posebno pozornost.

Po pregledovanju zapisov iz našega kraja z bogato lokalno kulturno dediščino in po zbiranju ustnih virov je bilo ugotovljeno, da pustni krofi sploh niso naša primarna tradicionalna pustna jed. Po tem spoznanju je dosti bolj tradicionalna pustna jed špehovka. Navada cvrtja krofov oziroma bobov, kot so jim rekly še naše stare mame, je pri nas znana šele 60 do 70 let. Pred tem pa je bila na pustni torek prva jed špehovka, za njo so prišli na mizo zabeljeni koruzni žganci z mlekem, za kosilo pa zakuhana svinjska juha, suho meso, krompir, zelnata solata, »pohanje« in potica, nazadnje pa še kompot iz suhih sliv. Špehovko pa so pripravljali tudi ob kolinah in božiču.

Pustu sledi pepelnica in zatem 40-dnevni post, čas, ko so ljudje nekoč jedi zabelili le z maslom, oljem ali mlekem, na meso pa še pomisliti niso smeli.

Po Sloveniji poznamo za posebno vrsto kruha z dodatkom mesa ali ocvirkov različna imena: špehovka, ocvirkovka, ocvirkova potica ... Ponekod nadevajo kruh le z ocvirki, drugje s koščki špeha, nekatere gospodinje potresejo belo kvašeno testo z ocvirki in na koščke narezano polsuho klobaso, spet drugje dodajo še kislo smetano ali jajca, kot je v navadi tudi v Trzinu, kraju z mesarsko tradicijo.

Kaj vse trenutno raziskujejo udeleženci študijskega krožka Etno fletno pod vodstvom mentorice Branke Urbanija, naj bo do aprila skrivnost. Ob zaključni predstavitvi svojega dela pa bodo postregli tudi s špehovko, pripravljeno na tradicionalen način. Do tedaj pa lepo vabljeni, da jim zaupate, kako so to okusno tradicionalno slovensko jed pripravljali vaši predniki in kako jo morebiti pripravljate tudi vi in kako in ob katerih priložnostih je bila postrežena.

Predloge in izkušnje jim lahko posredujete na elektronski naslov: branka@indekor.info ●

Branka Urbanija, foto: Osebni arhiv Branke Urbanija

Kjer osel leži, tam dlako pusti

Kdor ni nikoli kadil, ne pozna svojevrstnega užitka. Nad tako izjavo se najbrž marsikateri nekadilec zmrduje, predvsem pa se težko zaveda, da je kajenje tudi nekakšen obred. Je namreč mnogo več kot samo puhanje dima. Za večino kadilcev je to čas zase. Pustimo ob strani škodljivost te slabe razvade, tveganja, ki jih prinaša kajenje, ki jih vsi poznamo, kajti v ospredju tokratnega zapisa je nekaj drugega, so cigaretni ogorki, po domače čiki.

V okolici blokov jih videvam na točno določenih mestih, ki bi jim skoraj lahko rekla »vroče točke«. Zaradi njihove skoncentriranosti na teh mestih predvidevam, da jih niso odvrgli sprehajalci. In ni treba biti kak jedrski fizik, če hočeš ugotoviti, od kod prihajajo ali bolje – letijo. Zlahka predvidiš, le navzgor se je treba ozreti, v prvo, drugo, tretje nadstropje ... Ob tem pa pogled morda celo ujame koga takega, ki si je ravno vzel »čas zase«. Veste, česa pa res ne morem razumeti? Kako si lahko ljudje kupijo stanovanja, vredna sto tisoč evrov in več, za en ubog pepelnik pa nimajo denarja! Še huje pa se mi zdi spoznanje, da je med cigaretnimi ogorki največ tistih belih, ne onih rjavih, kar napeljuje na misel, da tako malomarno odmetavajo cigaretno ogorko tudi ali celo predvsem ženske. Sicer morda neupravičeno povezujem cigarete z belim filtrom povsem z ženskimi cigaretami, očitno pa je povsem zgrešena tudi predpostavka, da naj bi bilo ženskam bolj mar za čistočo. Ali pa gre tu za tisti znani rek: »Zunaj uj, znotraj fuj!« Oh, ko bi le uj fasade nadomestile tudi fuj navade!

Pa veste, da je za razgradnjo cigaretnega ogorka potreben čas od enega leta do pet let, in da onesaži en sam ogorek, če ga odvržemo v reko ali jezero, kar 40 litrov vode!? Naj vas spomnim, dragi kadilci in kadilke: čike mečete na naše dvorišče. Tudi na moje! Prosim, nehajte.

Namestite si na balkonu pepelnik in ga enkrat tedensko izpraznite v zabojnik za mešane odpadke. Če ga boste praznili v stranišče, lahko povzročite zamašitev odtokov! Če pa za pepelnik nimate denarja, lahko za to uporabite, na primer, kozarec od kislih kumaric, z nekaj vode. Odlično se zapre, ne smrdi, pa še ugašanje je varno. Če kadite med sprehodom: smetnjakov s pepelniki je po Trzinu dovolj, poskrbeti morate le, da cigareto varno ugasnete. Če v bližini ni primerne smetnjaka, lahko uporabite tudi folijo s cigaretno škatlice – vanjo zavijte svoj čik. Zadržala bo vonj in preverjeno zadošča do prvega koša. Če

Nabirka čikov na lanski aprilski trzinski čistilni akciji

pa se želite obnašati resnično odgovorno, si nabavite pri Kitajcu žepni pepelnik ali pa poiščite kak star tulec za film (za analogni fotoaparati) in ga imejte pri roki, ko greste na sprehod v gozd, na smučišče, na plažo. Odlično se obnese, saj omogoča tudi dobro zapiranje. Upam, da se bo kak kadilec med branjem tega prispevka počutil vsaj malo nelagodno. Nelagodje bi bilo namreč super, saj te lahko spodbudi k spremembi navad. Morda bo kdo pomislil, da mu želim soliti pamet in da ga napadam. A to res ni namen tega pisanja. Kaj pa bi storili, če bi vas prosil, da ne odmetavate čikov po njegovem dvorišču, na primer 10-letni otrok, ali pa če bi vas povprašal o pomenu že omenjenega slovenskega reka zunaj uj, znotraj fuj ali pa tistega drugega, ki pravi, da tam, kjer osel leži, dlako pusti? Bi vendarle razmislili in v prihodnje ravnali drugače? Hvala! Tudi v imenu tistih otrok, ki vam teh vprašanj ne morejo zastaviti. ●

Tanja Bricelj, foto: Tanja Bricelj

P. S.: Z vsem spoštovanjem do življenjskega sloga sokrajanov pripišem še to, da je avtorici besedila užitek ob prižgani cigareti še kako znan, saj je kadila 15 let, je pa upoštevala vse zgoraj naštet predloge.

2018 bo leto za partnerstvo

Predavanja terapevtskega centra Pogled, ki so organizirana enkrat mesečno, v dvorani Marjance Ručigaj, so vedno dobro obiskana. Lani so bili v njih v ospredju otroci, letos pa se bodo na predavanjih posvečali partnerskim odnosom. Novost pa je tudi to, da bodo poleg že znane predavateljice Andreje Vukmir Brenčič, specialistke zakonske in družinske terapije, predavali tudi drugi predavatelji in terapevti, posebej specializirani za posamezno področje.

Predavanja bodo vedno ob ponedeljkih, ob 19. uri, zvrstilo se jih bo 11, vstopnina je 10 evrov. Prvo letošnje predavanje je že za nami, na sporedu je bilo 12. februarja, njegov naslov pa je bil Zakaj on, zakaj ona? Lista »to do«, preden se poročimo. Naslednja predavanja, z gostujočimi predavatelji, pa bodo:

- 12. marca: Mlad par in rojstvo otroka (dr. Tina Rahne)
- 9. aprila: Mlad par in sobivanje/odnos s starši (Andreja Brenčič Vukmir)
- 14. maja: Rušilci in zdravilci odnosa (dr. Lucija Hrovat)
- 4. junija: Telo v odnosu: Ali se lahko poveževa, sva zares v odnosu? (Andreja Brenčič Vukmir)
- 24. septembra: Spor, prepir, konflikt – kako ga predelati? (Andreja Brenčič Vukmir)
- 15. oktobra: Ranljivost v odnosu – Kako biti sočuten, ko vse boli? (Katja Knez Steinbuch)
- 5. novembra: Prevara (Andreja Brenčič Vukmir)
- 19. novembra: Vpliv digitalne dobe na partnerski odnos in spolnost (Peter Topić)
- 3. decembra: Odpuščanje (Alenka Lanz)
- 17. decembra: Ločitev (Milena Svetlin) ●

T. B., foto: Tanja Bricelj

Dr. Katja Rebolj, promotorka divjih rastlin in jedilnega cvetja

Kakšnega okusa je travnik?

Za dr. Katjo Rebolj bi lahko rekli, da skriva v sebi bogastvo misli, znanja, sposobnosti in celo zvokov. Potem ko bi po vseh pričakovanjih morala nadaljevati svojo kariero in z Inštituta Jožef Stefan oditi v tujino, je opustila akademsko pot in se pred štirimi leti posvetila nabiranju samoniklih rastlin, zdaj pa dela pionirske korake pri promociji uporabe divjih rastlin v vsakdanjem življenju. Katja Rebolj je doktorirala iz biokemije pri 29 letih, v Trzinu si je ustvarila družino, posveča se zborovskemu petju, zadnjih pet let pa se kot samoukinja navdušuje tudi nad igranjem cerkvenih orgel. Za to pravi, da je to privilegij in nekaj najlepšega v njenem življenju.

K pogovoru smo jo povabili pred začetkom nove vrtničarske sezone. Postregla je s čajem iz rožmarina, črnega trna in ognjiča, na mizo pa postavila kruhke, namazane s pestom iz praženih bučnih semen, in skuto, posuto z ognjičem, zraven sva zobali kurja črevca ... Da, to je prav tisti plevel, ki nas na vrtničkih spravlja ob živce, a če bi poznali njegovo koristnost, bi mu na svojem zimskem jedilniku namenili kraljevsko mesto. Kurja črevca (navadna zvezdica) so se v toplem januarju, tik preden jih je prekril sneg, prav bogato razrasla in Katja jih je nabrala pod bližnjim kozolcem polno posodo, najdejo pa se tudi na obrobju travnikov in gozdov.

Divje rastline niso zelišča

Katja Rebolj spomni, da je pomembno ločiti med uporabo divjih rastlin in zeliščarstvom, saj temelji to drugo na nabiranju rastlin za preventivo in zdravljenje. »Pri nabiranju divjih rastlin pa gre predvsem za način življenja, za to, da naravo okoli sebe poznamo in iz nje črpamo, ob tem pa zanjo tudi skrbimo. Gre za vzajemni odnos človeka in narave. Divje rastline so bolj namenjene vsakdanji uporabi, bodisi kot začimba, dodatek k hrani ali pa kot samostojna jed, v solati, kot juha, pire ali obloga na kruhu,« pojasni Katja.

Osnovna ideja Katjinega dela, ki se mu posveča zadnja štiri leta, je približati divje rastline širšemu krogu ljudi, vračati na krožnike okus pristne hrane in s pomočjo vrhunskih kuharjev širiti uporabo divjih rastlin v vsakdanjem življenju. Med brskanjem po njeni spletni strani www.rozma.si, kjer je na voljo vrsta koristnih informacij, pa človek naleti tudi na pojme, ki zbudijo pozornost in požgečkajo možgančke – lokalna avtonomija in superfudizem sta že taka.

Šipek – slovenska super hrana

Živilo z odličnimi učinkovinami je tudi šipek, saj vemo, da ima zelo velike vrednosti C-vitamina. Ker pa je ta vitamin toplotno občutljiv in se ga s prekuhavanjem v čaju ohrani le nekaj odstotkov (še vedno pa več, kot ga je v eni limoni!), je najbolje, če suhe plodove šipka zmeljemo v prah in tega dodajamo v jogurte, k skuti ... Podobno lahko naredimo tudi z drugimi rastlinami, ki jih v obliki prahu lahko uporabljamo vso zimo kot dodatek, na primer v smutijih in na solatah.

Lokalna avtonomija in superfudizem, kaj je to?

Katjin pogled na lokalno se morda nekoliko razlikuje od splošnega, ki prišteva med lokalno le tisto, kar prihaja iz Slovenije in sosednje njive. »Slovenija je glede hrane približno 40-odstotno samooskrbna, če k temu dodamo še hrano z vrtničkov in iz sosednjih držav, dosežemo okoli 80 odstotkov. A težava ni lokalna ali eko hrana, ampak predvsem to, da ljudje premalo izkoriščamo danosti naše okolice.«

Če vemo, da predstavljajo pšenica, koruza, soja in morda še riž kar okoli 60 do 75 odstotkov celotne prehrane ljudi na vsem svetu in če verjamemo napovedim, da se bo v prihodnjih 30 letih svetovno

Katja Rebolj ne skriva strasti do divjih rastlin.

prebivalstvo povečalo še za dve milijardi, se prej ali slej soočimo z vprašanjem, kaj bomo jedli. In kot vsaka modra gospodinja ve, da ni dobro imeti vseh jajc v eni sami košari, tudi naša prehrana ne bi smela temeljiti le na nekaj rastlinah. »Poznavanje rastlin v svoji okolici in uporaba raznolike hrane nam zagotavljata večjo avtonomijo, če pride do kakršne koli katastrofe,« jasno razloži Katja Rebolj.

V pogovoru se dotakneva tudi superfudizma, popularnosti tako imenovane super hrane. Katja opozarja, da imamo super hrano tudi pri nas, le da ta ni deležna intenzivnih marketinških in prodajnih prijemov. »Ena takih, ki ima super učinkovine in bi jo vsakdo moral nabrati za zimske potrebe že avgusta in septembra, so bezgove jagode. Gre za eno najbolj učinkovitih živil pri prehladu. Uživamo jih kot čaj, marmelado ali naredimo sirup. Obvezno morajo biti termično obdelane,« pojasnjuje Ka-

tja. Zeliščarji poznajo trik, da je treba v času, ko se nas loteva prehlad, bezgove jagode uživati zelo pogosto, denimo enkrat na uro. Seveda pa to ne bo pomagalo, če si ne bomo vzeli tudi dovolj časa za počitek in ob tem poskrbeli še za veliko tekočine.

Krožnik s kurjimi črevci ali navadno zvezdico

Vsaka vrhunska restavracija uporablja divjo hrano

Katja Rebolj pri promociji uporabe divjih rastlin sodeluje s Petrom Zajcem, s katerim zadnje leto prirejata tudi terenske delavnice, na katere povabita tudi vrhunske kuharske mojstre, chefe. Letos bosta delavnice nadaljevala in prva bo že marca, v sodelovanju z vrhunsko restavracijo LUDA. Katja Rebolj poudarja, da na svetu ni vrhunske restavracije, ki ne bi uporabljala divjih rastlin, a v isti sapi doda, da njune delavnice niso namenjene vrhunskim kuharjem. »Pri njih gre le za to, da imajo odličen smisel za kombinacijo okusov, zato nam pomagajo pripraviti divje rastline na preprost, okusen način, primeren za vsakdanjo rabo doma. Divje rastline so odlična priložnost, da si dovolimo eksperimentiranje tudi v domači kuhinji.«

Na eni izmed terenskih delavnic

Druga Katjina posebnost pa je uporaba tudi cvetlic na krožniku. »Ko vidijo ljudje kot dekoracijo jedi cvetje, zavzdihnejo, globoko zajamejo zrak, na usta pa se jim prikrade nasmeh ... Cvetje pomeni užitek ob hrani, užitek, ko se zagledamo v krožnik in v tistega, ki z nami je. S cvetjem in z divjimi rastlinami na krožniku ustvarimo doživetje narave in okus travnika. Dokazano je, da v takih razmerah delamo veliko bolje, ker nas barve cvetja prebudijo, okusi divjih rastlin osvežijo ...« navdušeno razlaga Katja Rebolj in ne gre, da ji ne bi verjela, saj nosim v usta že peti šopek kurjih črevc.

Pokukajte na jase okoli Rašice

Med tem pogovorom še ni bilo snega, ki smo ga dobili s februarso pošiljko, in namenili sva se, da bralcem Odseva daja nekaj namigov, katere divje rastline lahko sami naberejo in uporabijo v prvih marčevskih dneh. Lepa popestritev pomladanske solate so cvetovi trobentic, dodamo pa lahko tudi za pest njihovih listov. Potem so tu še bolj znani regrat, kopriva in čemaž, pa tudi marjetica, že kmalu pa se poleg navadne zvezdice (kurja črevca) pojavita tudi grenkuljica in lakota. Vse te rastline lahko tudi posušimo in zmeljemo v prah ali pa zamrznemo v zamrzovalniku.

Za tiste, ki želijo bolje spoznati rastline iz svoje okolice, bosta Katja in Peter prirejela tudi enourna srečanja, ki sta jih poimenovala 5 minut za divje rastline. Nanje bodo ljudje lahko prinesli divje rastline, za katere so v dvomih, onadva pa jih bosta pregledala in povedala, za katero rastlino gre in kako se jo uporablja.

Opozorila pred nabiranjem

Prvo pravilo: rastlin, ki jih ne poznamo, ne uživamo! Med prvimi spomladanskimi rastlinami obstajajo tudi strupene, zato bodimo pri nabiranju previdni. Rastline nabiramo s spoštljivim odnosom do narave: na enem rastišču naberemo do največ tretjino cvetov, listov ali rastlin in nikoli ne nabiramo zaščitenih rastlin. Prav tako pa nikoli ne uporabljamo rastlin s travnikov, na katerih za gnojenje uporabljajo gnojevko in pesticide, izogibajmo pa se tudi pasjih sprehajalnih poti.

V družbi vrhunskega kuharskega mojstra Janeza Bratovža

»Okoli sebe imamo tako raznolike okuse, pa jih sploh ne poznamo. Divje rastline vsebujejo zelo prvine in zelo različne okuse, zato si jih dovolimo odkrivati in jih vnašati in vsakdanjo hrano,« vabi Katja Rebolj.

Ona že ve, kajti ob mojem odhodu je bil krožniček z navadno zvezdico skorajda prazen. Rožmarinov čaj pa sem tudi popila že zdavnaj. ●

Tanja Bricelj, foto: Arhiv Katje Rebolj in Tanja Bricelj

Planinsko društvo Onger gostilo državno tekmovanje Mladina in gore

Trzinsko Planinsko društvo Onger je 20. januarja v prostorih trzinske šole gostilo 29. državno tekmovanje Mladina in gore. Znanje, veščine in izkušnje z vseh področij planinskega delovanja je merilo 118 mladih nadobudnih gornikov iz vse Slovenije, Trzinci, ki so na teh tekmovanjih dosegli že pet zmag, pa so tekmovanje gostili tokrat že četrtič.

Tekmovanje Mladina in gore ima dolgoletno tradicijo, saj segajo njegovi zametki v leto 1982, ko se je podobno tekmovanje začelo v mladinskem odseku domžalskega planinskega društva. Šest let zatem pa so ga, v želji, da se razširi na celotno Slovenijo, prepustili mladinski komisiji Planinske zveze Slovenije. Tako se je začelo razvijati tekmovanje, katerega cilj je širjenje in poglobljanje izkušenj, znanja in veščin iz planinstva, spodbujanje zdravega preživljanja prostega časa, skrb za naravo in varnost v gorah in navsezadnje tudi druženje. Tekmovanje je bilo od začetka namenjeno samo osnovnošolcem, od šestega do devetega razreda, ki tekmujejo v štiričlanskih ekipah planinskih društev, zadnja tri leta pa se ga udeležujejo tudi srednješolci, ti pa tekmujejo v parih. Državno tekmovanje gosti vsako leto planinsko društvo zmagovalne ekipe prejšnjega leta, v primeru, da ponovno zmagajo domačini, pa organizira naslednje tekmovanje društvo drugouvrščene ekipe.

Trzinski Obriti orli ob reševanju testa

Tekmovanje najboljših z regijskih tekmovanj

Na tokratno tekmovanje se je z novembrskih regijskih tekmovanj na Bledu, v Lovrencu na Pohorju in v Pivki uvrstilo 20 osnovnošolskih ekip in 19 srednješolskih parov.

Predzadnjo januarsko soboto dopoldan je bila tako naša osnovna šola pravo mravljishče mladih gorniških navdušencev, njihovih mentorjev, vodnikov, organizatorjev in prizadevnih gostiteljev. Po pozdravnem nagovoru in nastopu šolskega otroškega pevskega zbora so se ekipe v spremstvu dveh nadzornikov odpravile v učilnice. Tam so se tekmovalci posvetili zahtevnim pisnim nalogam, v katerih so morali pokazati vse svoje planinsko znanje, pridobljeno v planinskih krožkih in na izletih in taborih, in šolsko uro miru in tišine v razredih je občasno zmotilo le njihovo šepetajoče posvetovanje ob težjih nalogah. Po krepčilnem kosilu, ki so jim ga pripravili šolski kuharji, so se tekmovalci nato preizkušali še v številnih zabavnih izzivih, ki jih je zanje pripravil podmladek planinskega društva Onger: sestavljali so piramido iz plastičnih kozarčkov, si s pomočjo naključno nabranih predmetov izmišljevali zgodbo, zaprti v šotor prepoznavali naravne in druge zvoke ... Spoznavali so tudi kamnine, veliko udeležencev pa si je z zanimanjem ogledalo tudi razstavo Geografskega inštituta Antona Melika ZRC SAZU Zeleni plaz – včeraj, danes, jutri: 70 let rednih opazovanj Triglavskega ledenika in prisluhnilo razlagi skrbnika razstave Mihe Pavška. Medtem pa so ocenjevalci pod vodstvom koordinatork tekmovanja Brigite Čeh ocenjevali rešene teste.

Ena od nalog za sprostitev in zabavo

Od napetega finala do sproščenega zaključka

V nadaljevanju so se najboljše ekipe preizkusile še v finalnem delu tekmovanja. Najzanimivejši je bil zagotovo finale osnovnošolcev v obliki kviza v šolski telovadnici. Pred gledalci in strogo štiričlansko komisijo je 6 ekip odgovarjalo na vprašanja iz splošnega planinstva, pokazati pa so morali tudi praktično znanje iz orientacije, prve pomoči in določanja kamnin. V napetem zaključku so se zmage razveselila dekleta ekipe Fosili iz Podnosa, drugi so bili trzinski Obriti orli pod mentorstvom Jake Peternela (Maksi Pavšek, Nejc Gerkšič, Tim Jovan in Svit Žižek), tretje pa Gorske košute iz Tržiča.

Maksi Pavšek: »Pred tekmovanjem sem imela občutek, da smo se premalo pripravljali, a se nam je na srečo uspelo uvrstiti v finale. Mislim, da je bil nad nami večji pritisk kot lani, saj smo tekmovali pred domačim občinstvom, ki je od nas pričakovalo dober rezultat. V finalu nam je šlo na začetku super in smo na eno vprašanje celo edini pravilno odgovorili. V nadaljevanju pa se nam je zmaga za las izmuznila, malo zato, ker smo bili živčni, malo pa tudi zato, ker nismo dobro slišali vprašanj. Zmago nas je stalo vprašanje, v katero smo vložili planinčeka, in to zato, ker smo se odgovora spomnili šele po pisku. Smo se sicer dobro izkazali, a bi lahko ubranili naslov državnih prvakov.«

Na ločenem finalu se je v znanju iz vremenoslovja, prve pomoči in splošnega planinstva preizkušala tudi osmerica srednješolskih parov in vnovič so bili nepremagljivi mladi gorniki iz Idrije, in to tako prepričljivo, da so zasedli prva štiri mesta. Lansko zmago sta ubranili Gorski zjali, drugi sta bili Beli ženi, tretja pa Dva strašna majstra. Zmagovalne ekipe so si prislužile medalje, pokale in tabor v planinskem učnem centru Bavšica,

Predsednik PD Onger Trzin Emil Pevec in skrita gosta, alpinista Nastja Davidova in Tone Škarja

vsi sodelujoči pa praktične nagrade, nagrad pa so se razveselili tudi zmagovalci likovnega natečaja Moja sanjska gora Jure Čibej iz Idrije, Trzinka Lara Pevec, ki je ustvarila izbrani logotip tekmovanja, ter izžrebanca, ki sta uganila letošnja skrita gosta.

Mlade gornike pa sta po tekmovanju tokrat obiskala alpinistka Nastja Davidova in legenda slovenskega alpinizma Tone Škarja, tega pa so gostitelji presenetili z rojstnodnevno torto, saj je 15. januarja slavil častitljivih 81 let. Predsednik planinskega društva Onger Emil Pevec je bil zadovoljen z izvedbo državnega prvenstva: »Za majhno društvo je priprava takšnega tekmovanja velik organizacijski pa tudi finančni zalogaj. Pohvale, ki smo jih bili deležni po tekmovanju, nam seveda dobro denejo, a brez množice društvenih prostovoljcev in osebja trzinske šole, ki so nam pomagali v posameznih fazah tekmovanja, bi nam bilo zagotovo zelo težko. Tako pa smo skupaj na koncu delovali kot odlično uigran tim. Kot dolgoletni 'sopotnik' tekmovanja pa sem zadovoljen tudi, ko vidim, da se raven znanja tekmovalcev iz leta v leto viša.«

V napetem finalu je šest ekip osnovnošolcev prikazalo osupljivo znanje.

Tekmovanje so v sodelovanju s trzinskim planinskim društvom Onger in osnovno šolo organizirali Planinska zveza Slovenije, Mladinska komisija PZS in Zavod za šport RS Planica. ●

Tanja Jankovič, foto: Tanja Jankovič

Sponsorji in donatorji: Občina Trzin, Meddruštveni odbor PD Kamniško-Bistriškega območja, Avto Triglav, Simps'S, Cestel, Krka, Kimi, Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Ministrstvo za kulturo, Planinska založba, Založba Sidarta, Planinski vestnik, Ljubljanske mlekarnice, Lekarna Ljubljana, Atlantic Group, Kibuba, Slovenski planinski muzej, Triglavski narodni park, Alpska konvencija, Našitki Šimenc, Makoter, TNP Bohinj in kmetija Moškrič ter medijska pokrovitelja Domžalec.si in Radio Ognjišče.

Izbrani logotip tekmovanja je delo Trzinke Lare Pevec.

Mesečne novice Prostovoljnega gasilskega društva Trzin

V društvu smo aktivno začeli leto, saj smo bili zelo aktivni že kar 1. januarja: dobili smo poziv za intervencijo na Ljubljanski cesti, kjer je prišlo do puščanja vode iz zgornjega stanovanja. Voda se je v spodnjem stanovanju nabrala v stropni svetilki in na stropu. Luč smo odklopili, lastniku pa smo priporočili, da naj poišče ustreznega izvajalca za ugotovitev vzroka in za sanacijo poškodbe.

Pomagati pa smo morali tudi pri prometni nesreči in pri prenosu obolele osebe v reševalno vozilo in pri njeni oskrbi, a zaradi napake pri aktiviranju iz regijskega centra 112 nismo bili aktivirani skupaj s CZR Domžale. Naše društvo se je zaradi tega Centru za obveščanje in alarmiranje pritožilo, da se take napake v prihodnje ne bi ponovljale.

Ekipa PGD Trzin ob uspešnem zaključku tečaja za vodjo skupine v Domžalah

Vsaka zamujena minuta pomeni namreč pri reševanju življenj za 10 odstotkov manjše možnosti za preživetje.

5. januarja smo imeli operativne vaje v starem župnišču. Vadili smo taktične napade in reševanje oseb, poleg tega pa je imel poveljnik Marko Kajfež še posebne vaje pred zaključnimi izpiti za sedem članov, ki so opravljali tečaj za čin višjega gasilca. Vsi tečajniki so uspešno opravili tako teoretični kot praktični del izpita, s tem pa smo v poveljstvu dobili potrditev, da delamo strokovno in odgovorno. Tečaj je trajal 92 ur, s predavanji ob torkih in četrtek popoldan in praktičnimi vajami ob sobotah.

V društvu pa nam primanjkuje operativnih članov, starih od 18 do 35 let; naši operativni člani so namreč v glavnem stari že več kot 35 let, zato bomo veseli vsakogar, ki se nam bo pridružil in postal operativni gasilec. Naša velika želja pa je tudi, da bi se končno začel graditi nov gasilski dom, da bomo lažje delovali, in to v bolj dostojnih razmerah.

- 27. januarja smo se udeležili občnega zbora v Rogaški Slatini. Z operativci iz Rogaške Slatine namreč pogosto sodelujemo na tekmovanjih, zato sodelujemo tudi drugače.

In še spominski del:

- 5. januarja smo se v Mengšu poslovili od člana PGD Jarše ter člana PGD Mengeš.

- 2. februarja je naš član Drago Levec praznoval okrogli jubilej, 60-letnico. Kot veleva tradicija, smo ga v zasneženem popoldnevu temeljito pošpricali in mu zaželeli še mnogo zdravih let.

Z gasilskim pozdravom: »Na pomoč!« ●

Dušan Kosirnik, foto: Arhiv PGD Trzin

Po Gospodarskem razstavišču v Ljubljani je odmevala Trzinka

»Turizem je svetla točka našega gospodarstva,« je na uradni otvoritvi 29. turističnega sejma Natour Alpe-Adria med drugim izjavil slovenski premier dr. Miro Cerar. Sejma na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani pa se že od leta 2002 udeležujemo tudi predstavniki trzinske občine v sodelovanju s trzinskim Turističnim društvom Kanja.

Po lanskih dobrih izkušnjah smo se letos odločili za enak pristop, ki se je po mnenju mnogih obiskovalcev izkazal za uspešnega in prijaznega. Nismo si namreč želeli, da bi udeleženci sejma, ki se pomikajo mimo stojnic in včasih vzamejo promocijski prospekt, naše gradivo že hip zatem odvrkli, kar se rado dogaja. Namen naše sejemske predstavitve je bil drugačen, zato smo se odločili, da bomo obiskovalce pritegnili po svoje, bolj izvirno, s slastno, dišečo klobaso. In res so se obiskovalci radi ustavljali pri naši stojnici, degustirali klobaso, jo ocenjevali in hvalili. In ker jih je zanimala povezava Trzina s klobaso, smo jim z veseljem postregli še z zgodbo o trzinskih mesarjih, o ledenicah, o obnovljeni domačiji Ivana Hribarja, znanega predvsem kot najpomembnejšega ljubljanskega župana, pa o bogatem kulturnem življenju v občini in podobnem. In šele takrat je prišel na vrsto tudi promocijski mate-

Trzinski rezbarji, ki ustvarjajo pod okriljem Turističnega društva Kanja, so na trzinski stojnici na ljubljanskem Gospodarskem razstavišču poželi obilo zanimanja in občudovanja.

rial. Obiskovalcem smo ponudili lepo razglednico z opisom vseh prireditvev v občini, med drugim tudi s programom bogatega dogajanja na tradicionalni pomladni prireditvi, Florijanovem sejmu.

Stekel je sproščen pogovor, ljudje so se pri naši stojnici dolgo zadrževali in veliko spraševali, nemalo pa se jih je tudi vračalo, po še kakšno informacijo in tudi klobaso. Z veseljem smo predstavljali svojo občino in se šele po odzivu obiskovalcev zavedeli tega, kar sicer večkrat pozabimo – kako lepo je živeti v Trzinu. In kot je zapisano na novem Kanjinem promocijskem »pingvinu«: »Čeprav je Trzin ena najmanjših občin, spada med bolj razvite, bogatejše in gospodarsko pomembnejše v naši državi.«

Letos smo prvič postavili tudi »pingvina« Turističnega društva Kanja, na katerem so predstavljene društvene delavnice in bogato društveno življenje. Pomemben predstavnik tega je tudi rezbarstvo, prizadevni trzinski rezbarji pa nas opazno zastopajo doma in tudi v tujini. In tako so si tudi obiskovalci sejma z zanimanjem ogledovali naša rezbarja, ki sta klesala les in ustvarjala umetnine, prenekaterega vzdih navdušenja pa so bile deležne tudi v Trzinu ustvarjene vezenine, ki so del naše bogate oblačilne tehnike.

Med obiskovalci je bilo lepo videti tudi Trzince, ki so s svojo prisotnostjo pokazali pripadnost kraju, predvsem pa sem bila ponosna na obisk naših osnovnošolcev. Sicer pa smo na sejmu, največji sejmski promociji slovenskega turizma pri nas, navezali tudi poslovne stike z razstavljavci, ki si želijo sodelovati na našem tradicionalnem Florijanovem sejmu, še zlasti pa smo bili zadovoljni z našo odločitvijo o letošnji samo enodnevni udeležbi na sejmu Natour Alpe-Adria. To se je namreč izkazalo za pravilno, saj je pomembno, da je predstavitev predvsem kakovostna, takšna, da napravi vtis. In mi smo ga zagotovo!

Popoldansko dogajanje pa je popestril prihod naše folklorne skupine Trzinka, najprej na odru, nato pa še po dvorani, ko so naši folkloristi ob spremljavi harmonike naredili mimohod. Ko pa so se nato ustavili pred našo stojnico in tu zaplesali in zapeli našo legendarno Trzinko, pa res ni bilo nikogar več, ki ne bi vedel, od kod prihajamo. ●

Dunja Špendal, foto: Zinka Kosmač

15 let skupine Naše vezi

V četrtek, 11. januarja, smo na Občini Trzin praznovali rojstni dan skupine Naše vezi, ki sta jo 7. januarja 2003 v okviru Medgeneracijskega društva Jesenski cvet Domžale ustanovili njeni voditeljici Helena Ogorelec in Jožica Kurent. Mene sta prijazno povabili k sodelovanju leta 2004, in ker je zanimivo spoznavati naključno zbrane ljudi, sem povabilo sprejela. V teh letih, odkar skupino vodim, sem slišala neverjetne zgodbe in pripovedi njenih članov in fotografirala vse pomembne dogodke, in tako se je tega materiala do zdaj nabralo res veliko.

Na letošnjem praznovanju 15-letnice skupine smo si ogledali dva kratka filma in ob tem so se v meni prebudili lepi spomini, kot na primer tisti na izlet, ko smo šli z društvom Jesenski cvet leta 2004 prvič na Bled in na Brezje.

Smo se pa v teh 15 letih vsi skupaj kar precej postarali, in tako je članica Pavla, ki je bila v skupini že pred mano, zdaj tudi že članica trzinskih upokojencev, precej pa jih je tudi že odšlo, na drugo stran.

Leta 2005 sem si zaradi skupine kupila avto, da sem lahko prevažala tudi njene člane, in tako sem se izurila tudi v vožnji po trzinskih ulicah in dvoriščih in spoznava Trzinca in njihove domove.

Za skupino pa so od nekdaj še posebej zanimivi 6-dnevni poletni tabori, ki jih pripravita društvo Jesenski cvet in krovna Zveza društev za socialno gerontologijo Slovenije. Na tabor v Radencih smo šli desetkrat. Ne morem pozabiti sreče, ki smo jo doživljali tam. Ustvarjali smo nova prijateljstva, na različnih delavnicah in izobraževanjih pridobivali nove izkušnje in znanja,

zabavali smo se ob igrah, na modni reviji in ob namakanju v zdravilni topli vodi.

Naša druženja so spletnje vezi, ki se tekejo ob pogovorih, petju in na krajših izletih. Srečanja skupine Naše vezi imamo vsak četrtek od 10. do 12. ure v sejni sobi Občine Trzin, ki tudi s tem dokazuje, da je prijazna tudi do starejših ljudi.

Letošnjega praznovanja jubileja skupine Naše vezi so se med drugimi udeležili tudi njena ustanoviteljica, moja mentorica, Helena Ogorelec, predsednica društva Jesenski cvet Domžale Majda Knehtl in župan Občine Trzin Peter Ložar z Viko Kreča in Marjetko Trstenjak. Vsi so nam zaželeli zdravja in sreče. ●

Jožica Trstenjak in skupina Naše vezi Trzin, foto: Dina Žargi

God svetega Antona

Trzinsko Turistično društvo Kanja je tudi preko Odseva prijazno povabilo svoje člane na Jefačnikovo domačijo na družabni predvečer godovnikov Antonov. Malo je svetnikov, ki bi bili pri nas tako priljubljeni, kot je Anton Puščavnik, ki goduje 17. januarja. Njegovi atributi so po tradiciji zvonec, palica v obliki črke T in seveda prašiček, s katerim je povezana posebna šega. Prijazno so bili vabljeni tudi naši člani Antoni in lepo je bilo, da se je druženja udeležil tudi minister za kulturo Tone Peršak.

Nekoč so v skoraj vsaki družini doma redili prašiča, in prav zato so se še ne tako davno ljudje na kmetih zelo veselili kolin. Vsaj ob takem dogodku so se namreč do sitega najedli mesa, ki v tistih časih ni bilo pogosto na krožniku. Ponekod so se tega običaja, ko se je poleg družine zbrala množica sorodnikov, sosedov in prijateljev, veselili celo leto, in zato veljajo koline na kmetih še danes za pravi praznik. A vse staro počasi zamira, in tako naši vnuki po vsej verjetnosti ne bodo več poznali te tradicije, ne bodo poznali vzdušja, veselja in smeha, ki sta ob takih dogodkih napolnila hišo.

Ob toplo zakurjeni kmečki peči na Jefačnikovi domačiji smo tako vsaj malo obudili spomin na stare običaje, ki so veljali v času kolin. Najprej smo poslušali pripovedi o tem praznovanju v Trzinu, zatem pa se je vsak spomnil svoje mladosti in tega, kako so pri njih doma spreminjali prašičke v mesne dobrote. Da pa se ne bi izneverili tradiciji, značilni za pripravo kolin, smo ta večer tudi okušali značilne dobrote: najprej pražena jetrca, nato pa koline z zeljem in krompirjem in zraven še kozarček rujnega, zato ni čudno, da je zadonela tudi pesem in nam še polepšala ta prelepi spomin na zdaj že kar oddaljene dogodke iz naše mladosti, ki so tudi del naše kulturne zapuščine. ●

Dunja Špental, foto: Zinka Kosmač

Praznovanja ob godu svetega Antona se je udeležil tudi minister za kulturo, Trzinec Tone Peršak.

Zdravica, koline in nato še domača pesem – kdo bi si ob godovanju želel še kaj več?!

Rezbarji razstavili svoje izdelke v avli CIH-a

Za trzinske rezbarje so torki posvečen čas, saj se že 17 let vsak torek popoldne dobivajo v učilnici za tehnični pouk v trzinski šoli in tam klešejo v les, predzadnji torek v januarju pa so svoje umetnine postavili tudi na ogled. Zbralo se jih je dobra dva ducata, ko so v vitrinah avle Centra Ivana Hribarja razstavili svoje lesene skulpture, ki so potem tri tedne pritegovale pozornost obiskovalcev centra. Razstavo je postavila Majda Šilar.

»Kdor ustvarja, mora svoje stvaritve deliti tudi s svetom,« je ob odprtju razstave izjavila pobudnica delovanja rezbarske sekcije pri Turističnem društvu Kanja Jožica Valenčak, ob tem pa napovedala izid težko pričakovane zbornika, v katerem se bodo predstavili vsi člani rezbarske sekcije, za začetek marca. Rezbarje je pozdravil tudi predsednik društva Ljubo Arsov in opozoril na njihov novi tipski znak, ki zdaj skupaj z znaki folklorne skupine ter likovne sekcije in sekcije vezilj celovito ponazarja društvene dejavnosti. Avtorica vseh znakov je Zinka Kosmač.

Ko je beseda pripadla še mentorju trzinskih rezbarjev Marijanu Vodniku, je o rezbarjenju takole spregovoril: »Mnogokrat slišimo, da je klesanje delo ... Vendar to ni delo, to je počitek. Pomembno je, da v klesanju uživate, ne pa da delate ... Saj je tudi v življenju pomembno, da najdeš nekaj za dušo, da iz tega črpaš, ko življenje prinese preizkušnje.«

Trzinski rezbarji so se za spomin takole nastavili objektivu.

V današnjem času, ko smo vajeni, da je vse na hitro, in nas na vsakem koraku spremljajo instantne rešitve, si kar težko predstavljamo, da se nekdo posveča neki dejavnosti kar 17 let, da gre vsak torek od doma in posveča ta svoj čas tej dejavnosti in da ga ta polni. Ob tem si ne moremo kaj, da ne bi občudujoče pomislili: kakšna zvestoba, kakšna predanost!

Detajl z razstave

Kot je povedal Marijan Vodnik, je v njegovi evidenci zapisano, da je razdaljo med Trzinom in Domžalami, kjer stanuje, zaradi rezbarske sekcije prevozil najmanj 800-krat. Ko je že imel besedo, pa se je posebej zahvalil Trzinu, Osnovni šoli Trzin in Jožici Valenčak, za katero je dejal, da če ne bi bilo nje, tudi njega v rezbarski sekciji ne bi bilo. Marijana Vodnika so že večkrat vabili drugam, on pa je na vabila vedno odgovarjal: »Kdor si želi rezbariti, naj pride v Trzin.« Tudi zato lahko rezbarje, ki obiskujejo rezbarsko sekcijo, poimenujemo kar trzinski rezbarji. In ti so ob odprtju razstave prejeli tudi posebna priznanja. ●

Tanja Bricelj, foto: Tanja Bricelj

V pekarni Kralj spet diši po sveže pečenem kruhu

Stari Trzinci, priseljenci in tudi vsi tisti, ki se vozijo skozi Trzin po glavni cesti, dobro poznajo staro trzinsko pekarno Kralj na Mengeški cesti 10, v kateri že dolga leta pečejo kruh in drobno pekovsko pecivo. In zagotovo so bili vsi presenečeni, ko so se kljub raznovrstni ponudbi in dobremu obisku njena vrata maja 2015 nenadoma zaprla.

Kaj se je zgodilo, da je trzinski pek Andrej Kralj prekinil dolgoletno družinsko tradicijo in nehal peči kruh? Le njegovi bližnji so poznali razloge za to bolečo težko odločitev. V svoji mali pisarni jih je zaupal tudi meni, v želji, da bi razumeli in spoštovali njegovo odločitev o sedanjem krajšem delovnem času pekarnice.

Zgodovina pekarnice sega daleč nazaj v prejšnje stoletje, zgrajena je bila namreč kmalu po vojni. Sredi šestdesetih let sta jo prevzela domačina, Andrejev oče Slavc in mama Marija Kralj, in nato dolga leta z okusnimi pekovskimi izdelki razveseljevala Trzince in okoličane. Velikokrat sta staršem pri delu v pekarni pomagala tudi sinova Andrej in Tone, pa čeprav se je delalo pretežno ponoči. Andrej se spominja: »Oče in mama sta naju kmalu vpeljala v delo. Najprej v prodajalni in nato še v pekarni. V družinskem podjetju sem se zaposlil kmalu po končani srednji agroživilski šoli v Kamniku in opravljeni vojaški obveznosti, kljub temu da sem si želel študirati. Vpisal sem se že na fakulteto za živilsko tehnologijo in nekaj časa obiskoval predavanja in vaje, a je bilo doma veliko dela in so starši potrebovali pomoč. Takrat me to delo ni preveč veselilo, ampak bila je tradicija.«

Dela so imeli res veliko, saj so s pekovskim pecivom oskrbovali tudi veliko tovarn v svoji okolici, njihove menze. »Vozili smo v Trak, Univerzale, Avtoservis, s kruhom in pecivom smo zalagali tudi veliko gostiln. Delali smo cele noči. Najhuje mi je bilo, ko so se šli prijatelji v petek zvečer zabavat, jaz pa sem delal.« V pekarni so delali šest dni na teden po 12 ur. Pa ne podnevi. Njihovo delo se je začelo, ko se je večina odpravila spat. »Po navadi sem začel že ob osmih zvečer in delal vse do sedmih zjutraj. Treba je bilo pripraviti in natehtati sestavine, zamesiti testo v meslinem stroju in počakati, da je vzhajalo, medtem oblikovati drugo pecivo, vse speči in na koncu seveda pospraviti pekarno. Ponoči sem delal, podnevi spal, popoldan pa sem že moral v nabavo. In tako od ponedeljka oziroma nedelje zvečer do sobote popoldan. Tempo je bil res hud. A bil sem mlad, zagnan in poln energije. Ni mi bilo težko, saj sem svoje delo vzel ljubil. Brata pa je bolj veselilo mizarstvo,« razlaga Andrej

Omamne vonjave v pekarni in prijazna Andrejeva beseda za lep začetek dneva

Če kruhek pade ti na tla, poberi in poljubi ga.

Znamenita pekarna Kralj je lani jeseni znova odprla vrata.

Vzponi in padci

Na prelomu tisočletja se je oče upokojil, kmalu za njim tudi mama in Andrej, takrat že navdušen pek, je prevzel obrt in nadaljeval družinsko tradicijo. Po rojstvu hčerke Katje se mu je pri delu pridružila še žena Nataša in sta skupaj ustvarjala. »Pestro ponudbo sva imela. Veliko vrst kruha, sladkega in slanega peciva, pa rezance in raznovrstne piškote,« našteva in mi pokaže cenik iz leta 2012. Cene se od takrat niso prav nič spremenile, le stroški so se zvišali, pravi in nadaljuje: »Imela sva veliko dela in dobro nama je šlo. Še vedno sva zalagala tovarniške menze, gostilne in veliko malih privatnih trgovin, ki so se odprle po osamosvojitveni vojni. Kmalu pa so začele tovarne propadati, male trgovine so se zapirale. A je še vedno nekako šlo. Potem pa so se začeli odpirati veliki trgovski centri in to se nam je zelo poznalo, pa še Mengeško cesto so prenavljali in je bila dolgo časa zaprta, zato smo imeli veliko manj obiska kot nekoč. Zadnjih nekaj let je bilo zelo težko, zato naju je začel skrbeti, saj je bila družina odvisna od najinega dela.«

Že tako trd kruh je postajal še trši. Nekega majskega dne pred tremi leti pa so vrata pekarnice ostala zaprta. S tihim glasom se spominja:

Nasvet vsem, ki kruh pečete doma:

Pečen kruh mora biti dobro vzhajan, čvrst in zlato rjav. Ali je res pečen, preverimo tako, da ga zvrnemo iz modela ali pekača in potrckamo po njem, po spodnji strani. Pečen kruh ima votel, doneč zvok. Če ne zveni votlo, ga vrnemo v pečico in pečemo še 5 minut, nato pa preizkus ponovimo.

»Ženi sem takrat, še pred poletjem rekel, da tako ne gre več naprej. Nisem več zmogel, slabo sem se počutil. Zato sva nameravala imeti prodajalno po poletnih počitnicah ob ponedeljkih zaprto. In ker me je v ustih nekaj bolelo, sem šel k zdravniku.«

Sledil je šok, zdravniki so namreč pri njem odkrili raka v ustni votlini. Takoj so ga napotili v Ljubljano in sledile so operacije, obsevanja, negotove napovedi in dolgotrajna rehabilitacija. Ta pravzaprav še vedno traja, pravi Andrej.

Bilo je hudo. Bili so vzponi in bili so padci. Zadnje leto pa so ga sosodje začeli spodbujati, naj pekarno vendarle zopet odpre. Pravzaprav si je tudi sam močno želel delati, skrbelo ga je le, kako bo zmogel. Kajti bolezen ga je zelo izčrpala in ne bo nikoli več tak kot prej.

Ravno prav so zapečene, zato brž na lopar.

Za čim daljšo svežino kruha

Da kruh dalj časa zdrži, izkušeni pek svetuje, da ga ohladimo in hranimo v krušni škatli ali zavitega v vrečki v hladnem prostoru, npr. v shrambi. Na toplem kruh hitreje splesni, tega pa si zagotovo nihče ne želi. Kruh je treba spoštovati, z njim je treba lepo ravnati in se zavedati, da ga nekaterim še vedno primanjkuje.

Novi začetki

Odločil se je, da bo kljub zdravstvenim težavam spet začel delati v pekarni, vsaj nekaj dni v tednu. In tako je po dveh težkih letih lansko jesen ponovno zakuril peč. Pa ne stare parne peči, ki je pekarni še vedno v okras, ampak manjšo novejšo. »Ko sem spekel prve zemlje, sem vesel ugotovil, da še znam in nekako zmorem,« z navdušenjem pove. Zmanjšal je proizvodnjo, pa je kljub temu kar nekaj časa trajalo, da je ponovno osvojil organizacijo dela in ob tem še naprej skrbel za svoje zdravje. Med delom zdaj tudi večkrat počiva, saj njegovo oslabelelo telo večjih naporov ne zmore več. Ni lahko, a vztraja. Najprej so v pekarno prišli sosodje, potem še nekdanje stranke iz celega Trzina in okoliških krajev, nekaj je tudi novih. Predvsem pa se je vrnilo veselje do dela in do življenja. »Vesel sem, da so se ljudje vrnili, in se jim zahvaljujem za njihovo zvestobo. Obenem pa jih prosim za razumevanje za to, da imam odprto le tri dni na teden. Več resnično ne zmorem.«

V mali prodajalni pekarnice Kralj vas tri dopoldneve v tednu – ob torkih, petkih in sobotah – sprejmeta omamen vonj sveže pečenih izdelkov iz kvašenega testa in prijazna beseda našega peka Andreja. Tu lahko izbirate med belim, črnim in rženim kruhom, žemljami, kajzericami in slaniki ter sirovimi in makovimi štručkami pa mlinci, drobtinami in rezanci. Občasno so na voljo tudi domači piškoti. Vse je narejeno iz moke iz slovenskih mlinov, kot je na primer Katičev mlin, kvasa, soli in vode, brez kakršnihkoli dodatkov ali konzervansov. Kot bi pekli kruh sami doma.

V pekarni se nič ne zavrže. Neprodani kruh zmeljejo v drobtine.

Andrej ugotavlja, da ljudje še vedno največ posegajo po belem kruhu, njegov pogled pa je nekoliko usmerjen tudi v prihodnost: »V prodajo bi rad vključil hčerko Katjo. In če bom nekoč dobil pomočnika, bi ponudbo razširil še s sladkim pecivom, da bo spet tako kot nekoč. Ljudje namreč veliko sprašujejo po rogljičkih, osjih gnezdih pa bureku in piškotih. A zaenkrat bo ostalo pri tem, kar ponujam, saj mi je pomembno moje zdravje.«

Tanja Jankovič, foto: Tanja Jankovič

Pohodi plin,
ne zamudi akcije!

5 LET
JAMSTVA
BREZ OMEJITVE
KILOMETROV

Pohitite, omejena količina vozil!

Preverite ponudbo na:

<http://prvaizbira.si>

POPUST DO
3.450 €
+ 1.500 € FORD BON
ZA FINANCIRANJE
FORD CREDIT

FORD C-MAX Trend 1.0 EcoBoost, 5 vrat

FORD CREDIT

že od

144 € | mesec

Uradna poraba goriva: 3,9-6,0 l/100 km. Uradne specifične emisije CO₂: 99-154 g/km. Emisijska stopnja: Euro 6b, uradne emisije NOx: 0,0200-0,2510 g/km, specifične emisije trdnih delcev: 0,00018-0,00400 g/km. Število delcev: 0,02-29 v 10⁶. Oglikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k težnemu povšanju koncentracijam prezemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov.

Reprezentativni primer izračuna za C-Max Trend 1.0 EcoBoost 74 kW (100KM): vrsta financiranja: finančni leasing - predplačilna vrednost predmeta financiranja: € 14.960 - lastna udeležba (postoj): € 4.189 - mesečni finančni: € 10.771 - število obdobjev: 72 - mesečni plačevanje: € 143,61, ter zadnji (73.) obrok: € 2992,00 - stroški obdobjev: € 299,20 - skupni znesek za plačilo brez lastne udeležbe: € 13.635,74 - letna obrestna mera: 5,966%, ki je spremenljiva in vezana na 3 mesečni Euribor - teje Euribor manjši od 0, se šteje, da je 0 - efektivna obrestna mera: 6,99% na dan 15. 09. 2017.

Slika je simbolična. Navedena cena velja ob sklenitvi Ford Credit.

VEIT TEAM, Čufarjeva ulica 24, Vir, Domžale, GSM: 031 395 395, www.veitteam.si

Bralni kotiček knjižničarke Zdenke Kopač

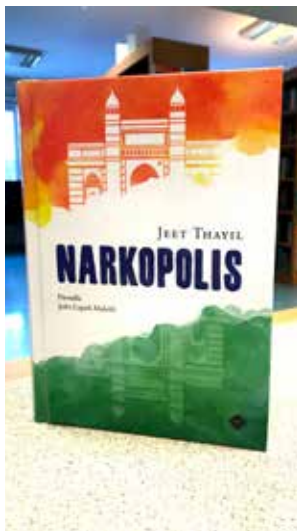
Obiskovalci trzinske knjižnice jo že dobro poznate: vedno nasmejana in energična knjižničarka Zdenka Kopač je prava zakladnica namigov za odlično branje. Pridružite se njenemu bralnemu kotičku, v katerem se vedno najde kaj zanimivega!

Jeet Thayil

Narkopolis

Prevod: Jedrt Lapuh Maležič

Založba: Cankarjeva založba, 2017

Thayil se v delu Narkopolis s pretnjenim čutom za pisanje spusti v svet opojnih substanc, ki v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja vladajo indijskemu Mumbaju. Z večšo pisateljsko roko se avtor prebija skozi različne sloje indijskega prebivalstva, hkrati pa v zgodbo vseskozi vpleta izkušnje, spomine in bolečine nenavadnih gostov, ki s svojimi besedami popisujejo svoja občutja in življenje. Pero, ki je spisalo že mnogo novinarskih prispevkov, pesmi in libretov, preliva na papir čustva, ki so redkokdaj in redkokje opisana s takšnim zanosom kot v pričujočem delu.

Knjižničarka Zdenka Kopač

Raymond Queneau

Vaje v slogu

Prevod: Aleš Berger

Založba: Cankarjeva založba, 2017

Vaje v slogu so zgled vrhunskega literarnega pisanja. Preprost prizor, ki ga lahko opazimo kjerkoli, kadarkoli, ki mu je lahko priča prav vsakdo izmed nas, je pod mojstrskim peresom Raymonda Queneauja prerasel v prav poseben dogodek. Popisan z več zornih kotov, predstavljen na več deset načinov, velja za enega vrhuncev francoske književnosti. Pisateljevo poigravanje z jezikom je nesopen dokaz njegovih osupljivih umskih sposobnosti, ki mu omogočajo, da čisto preproste prizore prikaže kot edinstvene dogodke. ●

Foto: Zdenka Kopač, osebni arhiv Zdenke Kopač

Drugačni – nova predstava skupine Show

Tradicija otroške gledališke dejavnosti v Trzinu se nadaljuje – trzinski KUD Franc Kotar vabi na ogled otroške gledališke predstave z naslovom Drugačni, avtorice Vike Šuštar, v priredbi in režiji Saše Hudnik in v izvedbi otroške gledališke skupine Show. Premiera bo 4. marca ob 17. uri v dvorani Kulturnega doma, predstavo pa si bo mogoče ogledati še v okviru Franckovega živčava, 11. marca ob 16. uri, za abonma in za izven, prav tako v Kulturnem domu. Zaželeno so rezervacije, na spletni strani KUD-a Franc Kotar. Predstava traja približno 40 minut in je primerna tudi za mlajše otroke.

O predstavi

Zmazoni in Pupinke so čudna, zamerljiva bitja, ki živijo v majhnem, zaprtem podzemnem svetu. Oboji živijo večno, se pa ne marajo in med njimi vlada velika nestrpnost. Medsebojno se žalijo, obkladajo se z zmerljivkami in so sploh nesramni drug do drugega, Zmazoni pa Pupinke celo ugrabljajo in jih imajo v ujetništvu. Potem pa v ta njihov svet vdrejo ljudje, in ko jim želita brezvestna lovca na zaklade vzeti najdragocenejše, kar imajo, se vse spremeni. Jim bosta vili priskočili na pomoč? Kdo bo zmagal? Bodo ostali Zmazoni in Pupinke večno sprti ali pa obstaja kakšna možnost, da najdejo skupne točke? Poučna predstava s petjem in plesom.

Skupina Show

Zametki skupine segajo v gledališko sezono 2013/14, ko je trinajst otrok v Mini dramski šoli v okviru KUD-a Franc Kotar pripravilo avtorsko predstavo Kdo si upa podreti vlgvam?, z imenom Show pa delujejo od jeseni 2014, ko so začeli pripravljati predstavo Kje sem doma? Tomaža Dekleve Lapajmeta, s katero so potem nastopili marca 2015. Polni idej, mladostne zagnanosti in domišljije se mladi igralci lotevajo različnih odrskih žanrov, blizu pa sta jim tudi petje in ples, zato so njihove predstave bogate tako z glasbo kot z raznovrstnimi liki. Za marca 2016 premierno uprizorjeni muzikal Princesa kamnitih besed avtorice Bine Štampe Žmavc so mladi igralci prejeli tudi priznanja, njihova zadnja predstava, z naslovom L.A.Ž.N., pa je temeljila na idejni zasnovi, ki so jo oblikovali kar igralci skupaj z mentorico. V skupini Show sodeluje letos trinajst igralcev, nekateri od njih prvič.

Toplo vabljeni k ogledu predstave! ●

S. H., foto: Igor Razpotnik ml.

Življenje s knjigo

Ko človek obrne nov list, tako v življenju kot v knjigi, pridobi novo znanje, vsak nov list pa prinese tudi nov val navdušenja in strasti. Ta strast pa ne izbira spola ali starosti niti ne izobrazbe ali razgledanosti. Je v nas vseh in edini način, da jo prebudimo, je neprestano branje. In ni lepših spominov, kot so spomini na doživeto ob knjigah.

V trzinski knjižnici se iz sorodnega nagiba vsak mesec zbere pisana skupina zavzetih bralk, ki pod mentorstvom knjižničarke Zdenke Kopač na knjižnem klepetu z veseljem predstavljajo izbrane povedi in globoke misli iz prebrane literature. Na januarskem literarnem srečanju smo se najprej potopili v magijo trilogije Ključ, v kateri Nora Roberts z nadnaravnimi elementi orisuje ljubezenske zaplete. Nadaljevale smo s srhljivim zločinskim dejanjem v knjigi Dekle pod ledom Roberta Bryndze, nato pa nas je pretanjeni čut Elizabeth Comber, ki je pisala pod psevdonimom Han Suyin, v delu z naslovom Umrjivi cvet popeljal v temno obdobje kitajske zgodovine. Lauren Oliver nas je z delom Preden se poslovim opomnila na krhko minljivost življenja, Dinah Mary Jefferies pa se je v Hčerki trgovca s svilo ozrla tudi po človeški pokvarjenosti. Nicholas Sparks nas je v delu Po dva in dva vnovič popeljal v svet bolečine in nemoči, a obenem tudi svet večne, neumrljive ljubezni. Ob Prepričevanju Jane Austen smo se poglobile v lepoto jezika, do solz nas je nasmejal Arto Paasillina z Očarljivim skupinskim samomorom, v Jeziku rož Vanesse Diffenbaugh smo ponovno uvidele, da lahko prelepa cvetlica popolnoma spremeni življenje, Elizabeth Berg nas je v delu Reci, kdaj opomnila na pomen odpuščanja, Alojz Ihan pa nas je s Časom nesmrtnosti napeljal na vprašanje neumrljivosti oziroma morebitnega večnega življenja. V epilogu januarskega klepeta smo se potopile še v Snežna deželo Yasunarija Kawabate, pri čemer smo občutile tako bol in negotovost kot hrepenenje in ljubezen.

Na knjižnem klepetu smo razglabljale o vsakdanjih zapletih in ključnih življenjskih vprašanjih in odgovarjale na zastavljena vprašanja, izhajajoč iz različnih življenjskih nazorov, in se tako med prijetnim druženjem in ob sproščenem smehu tudi tokrat veliko naučile.

In kot že rečeno, ni ga lepšega spomina od tistega, ki je nastal ob knjigah. In v dobri družbi, seveda. ●

Barbara Kopač, foto: Barbara Kopač

Prav nič polovičarski Tinko Polovinko

Januarska otroška predstava »za abonma in za izven« je dvorano trzinskega kulturnega doma napolnila z otroškim smehom, kreativnostjo in domišljijo. Tinko Polovinko v izvedbi Kulturnega zavoda KULT in gledališča ŠKUC z odličnim Jernejem Čampljem kot edinim nastopajočim (če izvezamemo plišastega mucka) je zadovoljila prav vse okuse in, upali bi si trditi, tudi najzahtevnejše občinstvo.

Zagotovo ste že kje slišali pesmico o Tinku Polovinku, ki vse naredi samo na pol: zjutraj si obleče samo eno hlačnico, en rokav, eno nogavičko in en copat. Umije si samo spodnje zobe, popije samo pol kozarca mleka in opravi samo pol poti do babice in dedka. Kajti medtem se zamoti s slikanjem in z navezovanjem stikov z novimi prijatelji, ki jih poišče kar med publiko. Ker je mojster slikanja, otrokom mimogrede pojasni, da z mešanjem rumene in zelene barve dobimo rumenozele. Katero barvo pa dobimo z mešanjem rumene, zelene in črne? Umazano, seveda! Razloži jim tudi, da druga hlačnica ni hlačnica, ampak žep, resda neuporaben, ker ima spodaj luknjo, a vendar ... Potem ko so mu otroci pomagali, da se je pravilno in v celoti oblekel (eni pa so mu posodili celo svoje čevlje), je Tinko Polovinko postal Tinko Celinko in dokončal je tudi pesmico, ki nam jo je na začetku zapel le na pol. Ob tem pa moramo ustvarjalcem predstave priznati še eno kvaliteto: niso zapadli v sicer pogosto videno skušnjava, ko glavni junak velik del predstave zapolni z vprašanji v slogu »Ste za to, otroci?«, ob katerih mlado občinstvo običajno na vse pretege kriči »Jaaa ...!«. Jernej Čamplj je mojstrsko vzpostavljajal stik tako z najmlajšimi gledalci kot tudi z nekoliko starejšimi in jim ob vsesplošnem hihitanju uspešno pariral. V predstavo je vse pritegnil z domiselnimi vprašanji, jim dajal dovolj časa za njihove predloge in upošteval celo pravila bontona in varnostna pravila za spoznavanje neznancev. Poleg Čamplja v vlogi Tinka so predstavo soustvarili še Nika Melink s priredbo in režijo, Danijel Modrej, ki je poskrbel za scenografijo in oblikovanje, Dejan Markič, ki je skrbel za glasbo in producent Saša Klančnik. Predstavo je na trzinski oder pripeljal trzinski KUD Franc Kotar. ●

Tanja Bricelj, foto: Tanja Bricelj

JURČEK

V pekarni in slaščičarni Jurček naredimo rojstnodnevne, poročne in priložnostne torte po vašem okusu in videzu.

10% POPUST

za naročilo poročne, rojstnodnevne in priložnostne torte.

Depala vas 93a, Domžale, 01 724 86 27, 041 943 919, www.pekarna-jurcek.si

Okusimo besedo na bralni znački za odrasle!

Ko kdo omeni bralno značko, se nam misli še v istem trenutku vrnejo k Solskim klopem – k nalogam, ki smo jih opravljali za ure slovenščine na podlagi prebranih zgodb, k spisom, ki smo jih pisali o obravnavanih delih, k obnovam, v katerih smo se ponovno srečali z liki iz knjig, in k pogovorom, ki smo jih imeli s sošolci o tem ali onem prebranem čtivu. Ob omembi bralne značke pač večina najprej pomisli na osnovnošolske dni.

V trzinski knjižnici pa smo uvedli tudi drugačno navado. V okviru projekta Okusimo besedo namreč tudi odraslim že več let omogočamo pridobitev bralne značke. Ob tem si bo kdo morda mislil, da je to kljub vsemu starostno omejeno, torej da se za bralno značko ne more potegovati odrasla oseba. Pa ni tako. Branje ne pomeni nikakršne omejitve in izbiranja, ne po starosti ne po spolu, ne glede na izobrazbo ne na človekove veščine. Branje je nad malenkostmi, kot so omejitve, zato so ta vrata vedno odprta vsem, ki bi se radi sprehodili po literarnih delih domačih in tujih avtorjev.

Projekt Okusimo besedo, ki poteka v slovenskih knjižnicah vsako leto od 1. oktobra do 30. aprila, se lahko priključi kdorkoli – vsak udeleženec si s skrbno izbranega seznama gradiva, ki ga pri nas lahko dobi v trzinski knjižnici v fizični obliki, dostopen pa je tudi na spletni strani Knjižnice Domžale, izbere šest del, štiri leposlovna in dve strokovni, jih prebere in o vsakem potem na kratko napiše. Ob zaključku projekta je vsako leto maja še končna prireditev, na kateri dobijo udeleženci priznanje za sodelovanje in tudi lepo knjižno nagrado.

Glede knjig imamo, tako kot pri vsem drugem, različne okuse. Eni uživamo v Cankarjevih Podobah iz sanj, druge bolj privlačijo Kovačičev Kristalni čas, tretje navdušujejo Jane Austen, Ernest Hemingway in Kristian Lundberg ali pa se morda raje poglobijo v strokovna besedila Borisa Pahorja ali Alojza Ihana. Prav zato je izbira zares velika in boste, ne glede na to, kakšen bralec ste in koliko ste v življenju že prebrali, na tem seznamu gotovo še vedno lahko našli tudi svojo knjigo s sedmimi pečati. ●

Barbara Kopač, foto: Barbara Kopač

Sprej proti pošastim

Trzinska knjižnica je 11. januarja organizirala za otroke prvo letošnje lutkovno popoldne – v dvorani Marjance Ručigaj je ponovno gostila Miškino gledališče KU-KUC, ki je male obiskovalce očaralo že decembra. Tokrat so se predstavili s polurno igrano predstavo Sprej proti pošastim, ki so jo pred tem zaigrali tudi že na oktobrski bučno-čarovniški prireditvi na gradu Jable.

Kljub slabemu vremenu so otroci s spremljevalci tega januarskega dne napolnili dvorano in se prepustili humorno-poučni zgodbi o miški Mimi, detektivu Vohljaču in iskanju skrite pošasti. Miško Mimi je bilo namreč ponoči zelo strah, ker je takrat pri njej strašila smrdljiva pošast. Na pomoč je zato poklicala slavnega detektiva Vohljača in ta je po njenem opisu pošast najprej narisal, pri čemer je bilo najtežje narisati, kako smrdi, in nastal je nadvse nenavaden portret. Šele takrat pa je detektiv ugotovil, da miška pošasti sploh ni videla. S pomočjo otrok jo je nato poskusil odkriti, in to ponoči, ko je miška spala. A brez uspeha, sir, ki ga je nastavil za vabo, pa je izginil. Ali uganete, kdo ga je snedel? Ja, miška seveda, kar v spanju. Ker smrdljive pošasti Vohljač tudi ponoči ni odkril, je pripravil še čarobni sprej proti pošastim, pri tem pa so mu z veseljem pomagali tako otroci kot tudi njihovi odrasli spremljevalci. S tem sprejem je nato posprejal vse kotičke miškine sobe in na koncu le izvohal smrdečo pošast, ki je miški grenila nočni pokoj. Mali in veliki obiskovalci predstave so nadvse uživali ob Miminem doživljanju strahu in duhovitih domislicah detektiva Vohljača, medtem ko so se smejali njunim prigodam, pa so lahko spoznali tudi, da se je s strahom treba soočiti, če ga hočemo premagati. Strah ima namreč samo velike oči, malo smrdi, okoli pa ga nič ni. ●

Tanja Jankovič, foto: Tanja Jankovič

Bralnice pod slamnikom spodbujajo k branju in oblikovanju pozitivnih vrednot

Mednarodni literarni festival Bralnice pod slamnikom je letos že osmič ponudil več kot sto festivalskih dogodkov, pripravlja pa ga neumorna ekipa založbe Miš z Gorjuše nad Dobom v sodelovanju s knjižnicami Domžale (trzinška knjižnica je njena enota), Nova Gorica, Tolmin, Idrija in Sežana.

Mladi v zadnji triadi osnovne šole in v srednji šoli berejo vedno manj. Tega se zavedajo tudi najrazličnejši strokovnjaki, in prav o tem, kako bi najstnike spodbudili k potovanju v pisani svet knjig in zgodb, so razpravljali učitelji slovenščine, mentorji branja in drugi ljubitelji knjig na strokovnem srečanju v domžalski knjižnici v začetku februarja, ki predstavlja le enega od številnih festivalskih dogodkov letošnjih Bralnic pod slamnikom. Letošnji moto festivala je Niso pomembni žalostni konci, ampak novi začetki!

Festival, prvi tak pri nas, se s svojimi dogodki in temami, ki spodbujajo k sprejemanju drugačnosti, k strpnosti in medkulturnemu sodelovanju, letos navezuje tudi na 100-letnico konca prve svetovne vojne in se bo dotaknil tudi begunstva. Založba Miš pa bo v znak dobrodošlice podarila več kot 150 knjig tistim učencem sodelujočih osnovnih šol, ki so prišli v Slovenijo lani.

Festival je na zadnji januarjski dan v Kulturnem domu Franca Bernika v Domžalah slavnostno odprla varuhinja človekovih pravic Vlasta Nussdorfer, osrednji gost otvoritvene prireditve pa je bil eden največjih živečih nizozemskih pisateljev za otroke in odrasle Toon Tellegen – v iskriv pogovor z njim se je zapletel voditelj prireditve, vsestranski ustvarjalec Juš Milčinski. Po tej uvodni slovesnosti pa so se lahko mladi bralci z različnih koncev Slovenije, saj poteka festival po več kot 30 krajih, družili s slovenskimi ustvarjalci mladinske literature in svoji zbirki avtogramov dodali tudi podpis uglednega nizozemskega gosta. Letošnja novost festivala je med drugim festivalski dan, ki so ga v knjižnici Domžale pripravili prvega februarja in je s svojim peštrim programom pritegnil bralce vseh generacij. Izredno zanimiv dogodek za vse bralce, ne le za mlade, saj je posebnost Bralnic pod slamnikom prav medgeneracijsko sodelovanje, pa se v domžalski knjižnici obeta tudi zadnje sredo v tem mesecu, 28. februarja, ko bo strokovnjakinja za mladinsko književnost Tilka Jamnik bralce preko različnih knjig popeljala v svet slovenske kulturne dediščine. •

Vesna Sivec Poljanšek,
foto: Arhiv založbe Miš

Zakonca Miš, Irena Miš Svoltjšak, direktorica festivala Bralnice pod slamnikom, in Janez Miš, vodja prodaje na založbi Miš, skupaj z varuhinjo človekovih pravic Vlasto Nussdorfer.

Mladi nagrajenci literarno-ustvarjalnega natečaja, ki je potekal v okviru festivala pod naslovom Novi začetki. Nagrade sta jim podelila nizozemski pisatelj Toon Tellegen (tretji z leve) in direktor založbe Miš, Anže Miš.

DKLimbarskaGora

vabi na tradicionalno prireditev

**30. POHOD PO NAGELJ
NA LIMBARSKO GORO**

ki bo v nedeljo, 18. marca 2018

Za najbolj zgodnje ob 9. uri **MAŠA**
v cerkvi sv. Valentina

Ob 11. uri **KULTURNI PROGRAM**

Za zabavo bodo skrbeli
Skupina Bojsi
Ansambel Jureta Zajca

Generalni sponzor Nissan Krulc

Pridite po svoj nageljček
in preživite tretjo nedeljo v marcu
v prijetnem druženju v naravi in med prijatelji!

Ava Luna Merhar

»Ples je pol mojega srca!«

Ava Luna Merhar je 11-letna Trzinka. Stanuje v industrijski coni, obiskuje osnovno šolo Trzin in je lastnica simpatičnega francoskega buldoga Pierra. Pravi, da jo od nekdaj zanima veliko stvari, in ker je zelo radovedna, je preizkusila tudi že veliko športov – plavanje in smučanje, trenirala je tenis, ves čas pa je tudi plesala. Lani se je s formacijo in malo skupino uvrstila na decembrsko svetovno prvenstvo v jazz plesu in showu v Varšavi in že požela prve uspehe: dosegla je 9. mesto z malo skupino in 13. mesto v formaciji. Postavili smo ji deset kratkih vprašanj.

Ava Luna, kako dolgo že plešeš in koliko časa se s plesom ukvarjaš tekmovalno?

Plešem že osem let, tekmujem pa dve leti. Pred tem sem trenirala tudi tenis, a sem te treninge opustila, ko sem se pred dvema letoma popolnoma posvetila plesu.

Kako pogosto imaš treninge?

Treniram ob ponedeljkih, sredah in petkih po dve uri in pol, včasih tudi tri ure, in sicer v plesni šoli Mimi, kamor me po navadi peljeta moja starša.

Tekmuješ v jazzu in showu; nam poveš kaj več o obojem?

Obe plesni prvini sta zelo dinamični, pestri in zanimivi, se pa razlikujeta v tehniki, v korakih in v gibu, pa tudi glede na uporabo rekvizitov oziroma kulis. Temeljna razlika je v številu dvigov nog, piruet, ekstenzij ...

Kako je bilo na decembrskem svetovnem prvenstvu Mednarodne plesne organizacije IDO v Varšavi in s kakšno zgodbo ste se tam predstavile?

Velika konkurenca je že na državnem prvenstvu, kjer dobijo zeleno luč za udeležbo na svetovnem prvenstvu le tri prvouvrščene ekipe. Na svetovnem prvenstvu v kategorijah jazz, show, modern in balet v Varšavi smo v jazz formaciji dosegle 13. mesto, v mali skupini pa odlično 9. mesto. Sodelovalo je kar 4.000 plesalcev iz 30 držav. Naša zgodba Little Angels, s katero smo se predstavile, pa predstavlja deklice, ki imajo v rokah album s fotografijami, in si tega v plesnih taktih s plesnimi koraki podajajo in se borijo zanj.

Koliko članov šteje formacija in koliko mala skupina?

Formacija se začne pri šestih plesalcih in nima zgornje meje, najpogosteje jih je okoli deset. Malo skupino sestavlja od tri do šest plesalk, obstajata pa še dve kategoriji: solo in duo. V naši mali skupini nas je pet, v formaciji pa 14 plesalk. Tekmujemo v kategoriji mladinke.

Utrinek z zadnjega svetovnega prvenstva v Varšavi – Ava Luna (prva z desne) v družbi soplesalk

Mlada plesalka Ava Luna Merhar

Na teden odplešeš na treningih kar po osem ur, torej en cel delovni dan. Se plesanja kdaj naveličaš?

Zelo rada plešem, pojem in poslušam moderno glasbo, trenutno najraje Duo Lipa, Taylor Swift, Seleno Gomez in Justina Biebera, od vseh pa mi je najbolj všeč Ed Sheeran in njegova pesem Perfect. Plesanja pa se ne naveličam, saj je ples pol mojega srca.

Kaj bi počela, če ne bi plesala?

Hahaha, tu ste me pa dobili ... Rada pojem, raziskujem in potujem, morada pa bi igrala tenis.

Katero deželo si želiš obiskati?

S starši sem obiskala že veliko držav, v prihodnje pa si želim doživeti še več različnih izkušenj, v katere me usmerjajo predvsem moji starši. A če bi lahko izbirala, bi šla ponovno v Pariz.

Kaj mora imeti dobra plesalka showa in jazza?

Imeti mora trdno voljo, biti mora delavna, disciplinirana in vztrajna. Vsekakor pa mora imeti tudi telesne sposobnosti in posluš.

Kakšni so tvoji cilji?

Moji cilji so, da se čim več naučim, da odplešem čim več koreografij, se naučim veliko novih korakov in da vse izpilim do popolnosti. S tem bodo prišli tudi rezultati.

Nedavno sem imela poškodovano koleno in gleženj, zato si želim, da bi čim hitreje okrevala in da bi imela čim manj poškodb, da se bom spet lahko udeleževala tekmovanj, česar trenutno ne morem. S konkretnimi plesnimi cilji pa nisem obremenjena. Rada bi veliko nastopala in seveda dosegala odlične rezultate in si tako pridobila udeležbo na mednarodnih, tudi svetovnih prvenstvih. •

Tanja Bricelj, foto: Osebni arhiv Ave Lune Merhar in Tanja Bricelj

Veliko treningov in tudi odrekanja – ključ do uspeha mlade trzinske plesalke

22. Skirca Borisa Paternostra

V začetku leta, od 5. do 7. januarja, smo člani Strelskega društva Trzin organizirali že 22. mednarodni turnir v streljanju z zračnim orožjem, in to tokrat po dolgotrajnem, tehtnem razmisleku in s težkim srcem prvič ne v Trzinu – 70-mestno strelišče smo postavili v prijetnem ambientu Šport in wellness centra Harmonija v Mengšu. Naša odločitev se je izkazala za pravilno, saj nam je to prizorišče omogočilo večje število udeležencev, kot bi nam ga trzinsko, in zato smo na ta račun prejeli tudi izredno veliko pohval. V treh dneh je na turnirju nastopilo 562 strelk in strelcev iz 60 društev iz 6 držav. Prvi tekmovalni dan smo izvedli uradni trening in prvo novost – tekmovanje mešanih parov, kar je nova disciplina, ki jo je uvedla svetovna strelska organizacija ISSF. Odziv je bil izreden, kajti format finalnega dela tekmovanja mešanih parov se precej razlikuje od običajnega. Po napetem boju je z zračno puško zmagal par iz Grosuplja, mi pa smo zelo ponosni na 2. mesto članov našega društva, Suzane Lukič in Maja Kadunca. Drugi tekmovalni dan so prizorišče najprej zasedli najmlajši tekmovalci.

Veselje trzinskih mladincev ob dvojnem zmagoslavju

Prepoznavnost strelskega turnirja Skirca povečujejo tudi lepe unikatne medalje.

Med pionirji je po rezultatu izstopal naš Luka Lukič, na tretjem mestu se mu je na stopničkih pridružil še drugi naš pionir Jan Embersič, skupaj z Domnom Zupancem Mušičem pa so ekipno prepričljivo zmagali. Med 54 mladinci so se v finale uvrstili kar štiri naši, na koncu pa je Nejc Klopčič osvojil bron, Kristjan Vinko je bil četrti, Maj Kadunc peti in Ažbe Janežič sedmi, ekipno pa so Trzinci suvereno premagali vso konkurenco, pri mladinkah pa je morala naša Suzana Lukič priznati premoč reprezentančni kolegici iz Ruš, Urški Hraševac. Med rezultati zadnjega dneva tekmovanja, v nedeljo, velja omeniti uspeh našega člana Maria Hološa, ki je v močni konkurenci z zračno pištolo osvojil bronasto medaljo, medtem ko se je Suzani Lukič finale izmuznil za 0,9 kroga.

Da so se tekmovalci na novem prizorišču dobro počutili, pa dokazuje tudi kar 9 novih državnih rekordov. In čeprav je bil odziv na novo prizorišče odličen, mi vendarle upamo, da se bo lahko tekmovanje čim prej vrnilo v Trzin. Prispevek, ki ga je o našem tekmovanju pripravila ekipa RTV Slovenija, si lahko pogledate na povezavi: 4d.rtvsl.si/arhiv/porocila/174512577.

Marko Živkovič, vodja tekmovanja, foto: Miran Skutnik in Špela Gorjup

Veliko treningov, veliko dobrih rezultatov

28. januarja je Težkoatletski klub Domžale v prvem krogu letošnjega ekipnega prvenstva v dviganju uteži gostil Športno društvo Level Up iz Maribora. V domžalskem klubu se je to zimo veliko treniralo in dobro krepilo mišice, morda malo tudi s pomočjo v zimskem času pogostih kolin.

Na tekmovanju je za Domžalčane prvič nastopil obetavni Tim Mušič in v potegu dvignil 75 kilogramov, v sunku pa zmagel 103 kilograme. Glede na lansko sezono je lepo napredoval njihov najmlajši tekmovallec, dijak domžalske gimnazije Črt Lapanje, ki je v potegu dvignil 40

kilogramov, v sunku pa 55 kilogramov, zelo pa se je izkazal tudi Jaka Žagar, saj je spet popravil svoja osebna rekorda, in sicer z rezultatom 90 + 112 kilogramov.

Najboljši tekmovallec na tekmi pa je bil Trzinec Anže Kosmač, ki je v potegu dvignil 120 kilogramov in v sunku 145 kilogramov. Anže je po tekmovanju povedal, da je z rezultatom sicer zadovoljen, da pa tem-pira dvig forme za državno prvenstvo in mednarodna tekmovanja, ki bodo sledila spomladi.

Valentin Orešek, foto: Valentin Orešek

HUBAT 25let 080 22 36
www.hubat.si

Za toplo zimo in pomlad
kurilno olje
 dostavlja HUBAT

BREZPLAČEN PREVOZ ALI PLAČILO NA OBROKE

Zmaga mladega trzinskega skakalca v Žireh

Prve preizkušnje v tej zimi je prejšnji mesec vendarle dočkal tudi podmladek iz SSK Mengeš, ki je že začel tudi na snegu pridno zbirati kolajne. V slovenskem pokalu se je v Sebenjah pri Tržiču med dečki, starimi do 14 let, z drugim mestom izkazal Taj Ekart, Benjamin Bedrač je prepričljivo zmagal v Planici, v kategoriji do 12 let, na tekmovanju pokala gorenjske regije v Žireh pa je bil Bedrač drugi, zlato kolajno sta si priskakala Živa Andrić (do 10 let) in Nik Bergant Smerajc (do 11 let), ta uspeh pa je z drugim mestom v tej starostni skupini dopolnil še Timo Šimnovec. ●

Miha Šimnovec, foto: SSK Mengeš

Spet pestro šahovsko dogajanje

Komaj smo dobro vstopili v novo koledarsko leto, že se je zavrtil tudi črno-beli vrtljak in tako je na sporedu že 71. izvedba ljubljanske šahovske lige, znova v dveh skupinah. Najboljših 10 moštev, med njimi tudi prvo, močnejše trzinsko moštvo BUSCOTRADE, se meri v tako imenovani super ligi, druga skupina ekip pa nastopa v prvi ligi in v tej smo Trzinci zastopani z ekipo DOM-IN, agencija za nepremičnine. V obeh ligah so bila januarja odigrana že tri kola. Pa poglejmo, kako uspešni smo bili Trzinci. V super ligi smo odlično začeli, saj smo v treh dvobojih osvojili 9 točk, tako da zasedamo tretje mesto. Najprej smo z najvišjim rezultatom premagali ŠS Bor Dob, nato smo ekipi ŠK Ljubljana v štirih partijah prepustili le eno točko z enim remijem, v tretjem dvoboju, proti ŠK Ig, pa smo doživeli tesen poraz, z izidom 1,5 : 2,5. Naša druga ekipa pa je po uvodnem porazu proti moštvu ŠD Vrhnika, v katerem je osvojila le pol točke, v drugem kolu zaradi lihega števila udeležencev počivala, nato pa je z rezultatom 3:1 premagala ŠK Komenda Suma in je na turnirski tabeli trenutno uvrščena na šesto mesto.

Februarja bo zaradi državnega prvenstva mladih in zaradi šolskih počitnic odigrano le eno kolo, zato se bosta tekmovanja v obeh ligah končali šele v začetku aprila, in sicer z zaključnim turnirjem v pospešenem šahu. Do takrat pa nas čaka še državno prvenstvo v pospešenem in hitropoteznem šahu, za ekipe in posameznike, na Otočcu. V marčevski številki Odseva bo zato znova kar obilo šahovskih novic. ●

Andrej Grum, foto: Franc Poglajen

Novi uspeh atletinje Maruške Vuk

Po zlati lanski sezoni, ko je na državnih prvenstvih v teku na 60 metrov in v mnogoboju (v obeh disciplinah tako v dvorani kot na prostem) osvojila štiri najvišja odličja, je mlada atletinja Atletskega kluba Domžale Maruška Vuk iz Trzina tudi to sezono začela zelo uspešno.

Na dvoranskem prvenstvu Slovenije za pionirje in pionirke letnika 2006, ki je bilo 21. januarja v Celju, je prepričljivo ubranila lanski naslov državne prvakinje v teku na 60 metrov. Med 23 atletinjami je z najboljšim časom blestela že v kvalifikacijah, v finalnem teku pa je čas še izboljšala, za 6 stotink sekunde, ko je s časom 8,72 za desetinko sekunde prehitela svojo najbližjo zasledovalko Lano Kokotec. Teden dni kasneje se je obetavna tekačica, ki prvo leto tekmuje v kategoriji U14, prvič preizkusila tudi na državnem prvenstvu kategorije U16 v ljubljanski atletski dvorani Park Šiška. Domov pa se je vrnila razočarana, saj njen nastop med dve in tri leta starejšimi atletinjami ni bil uspešen, kajti bila je diskvalificirana zaradi prehitrega starta, in to že v kvalifikacijah. Na prvenstvu je tekmoval tudi njen tri leta starejši brat Oskar Damijan, prav tako v teku na 60 metrov, in za prvouvrščenim zaostal za 8 desetink sekunde, s čimer si je med 40 tekmece prišel 24. mesto. ●

Tanja Jankovič, foto: Arhiv Atletskega kluba Domžale

Gašenje začetnih požarov z ročnimi gasilniki

V prejšnjih številkah Odseva sem opisal različne ročne gasilne aparate, ki jih lahko uporabljamo doma. Na vsakem aparatu je napisano in narisano, za gašenje česa, katere vrste goreče snovi je primeren.

Z ročnimi gasilnimi aparati gasimo začetni požar. V domači uporabi so najpogostejši aparat na prah, aparat na peno in aparat na CO₂. Pravilni način aktiviranja aparatov je sicer del usposabljanja, je pa prikazan tudi na nalepkah z navodili na gasilnih aparatih. Za kakšen aparat se odločimo v domači uporabi, je odvisno od požarne ogroženosti našega objekta.

Način aktiviranja gasilnikov na prah

Izvljučemo varovalko

Cev usmerimo proti požaru

Pritisnemo ventil

Način aktiviranja gasilnikov na ogljikov dioksid (z ventilom na ročico)

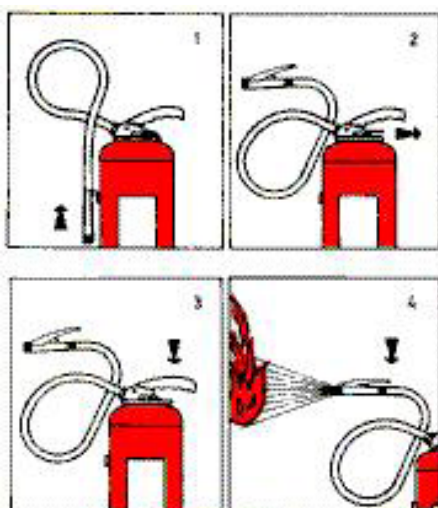

Izvljučemo varovalko

Cev usmerimo proti požaru

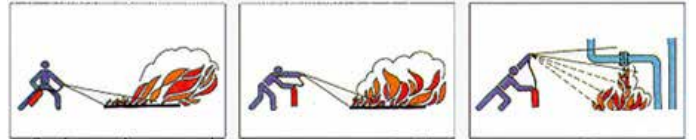
Stisnemo ventil

Poudariti je treba, da imajo starejši gasilni aparati na prah drugačen način aktiviranja kot novejši. Novi aparati so pod stalnim tlakom in se aktivirajo, kot je prikazano na sliki. Starejši aparati pa imajo v sredini aparata jeklenkico s potisnim plinom, zato je treba najprej izvleči varovalko in pritisniti ročko na aparatu, nato pa počakati od 3 do 4 sekunde, da se v aparatu vzpostavi nadtlak, da se gašenje lahko začne.

Gasilni aparat na prah (starejša izvedba)

Začetni požar gasite tako, da se z gasilnim aparatom približate ognju na varno razdaljo in začnete s cikcakastimi gibi gasiti središče požara od roba proti sredini, dokler ga v celoti ne prekrijete z gasilnim sredstvom. Če gasimo na odprtem, moramo upoštevati smer vetra in se požaru približati v smeri vetra. Če izhaja vnetljiva tekočina iz cevi oziroma rezervoarja, je treba gasiti tam, kjer tekočina izteka, šele nato na površini, kjer tekočina gori.

Gasimo vedno v smer vetra

Gasimo vedno v žarišče požara od roba proti sredini

Vnetljive tekočine gasimo na mestu iztekanja

Z več aparati hkrati ima gašenje večji učinek

Požarišče moramo po gašenju adzirati

Poskrbeti moramo za servis praznih avtomatov

Pri delu z vnetljivimi tekočinami in pri gašenju požara lahko pride do vžiga obleke. V takem primeru se je treba uleči na tla in poskusiti pogasiti gorečo obleko z valjanjem po tleh. Najboljši način gašenja požara na človeku pa je, da se goreča oseba zavije v odejo, ponjavo ali večje pregrinjalo, ki pa ne sme biti iz plastičnih materialov (primeren je na primer bombaž), da se požar zaduši.

Gorečo osebo je mogoče gasiti tudi z vodo in gasilnimi aparati, vendar nikoli z aparatom na ogljikov dioksid.

Za gašenje manjših požarov lahko uporabljamo tudi odeje za gašenje, ampule za gašenje in priročna gasilna sredstva, kot so mokre krpe, ponjave, pesek, zemlja ... Požarna odeja je varnostna naprava, ki je namenjena gašenju malih (začetnih) požarov. Narejena je iz materialov, odpornih proti ognju, uporabimo pa jo tako, da jo namestimo nad ogenj, da ga zaduši. Idealna je za gašenje začetnih kuhinjskih požarov, kot je požar olja v kuhinji. Po gašenju odeja ne pusti za seboj nobene umazanije, zato velja v prostorih doma za popolno gasilno sredstvo. Male protipožarne odeje, primerne za uporabo v kuhinjah in v drugih stanovanjskih prostorih, so običajno izdelane iz steklenih vlaken in so, za lažje shranjevanje, shranjene prepognjene v hitro dostopnih omaricah oziroma etujijih. •

Marko Kajfež, mag. inž. tehniške varnosti

Požarna odeja

Prvo pravilo pri gašenju začetnih požarov: Če požara ne moremo pogasiti sami, se umaknemo na varno in pokličemo številko 112.

Naj dom zaživi v novih barvah!

Še malo in zadišalo bo po pomladi, spomladi pa se pogosto odločamo za osvežitev doma. Osvežimo ga lahko tako, da zamenjamo barvo blazin, na okna namestimo druge zavese, lahko sta dovolj že zamenjana namizni prt in pogrinjek ... in prostor zasije v novi luči. Mnogi pa v toplejših mesecih tudi prebelimo oziroma prebarvamo stene, da dobi dom čisto drugo podobo.

Pri razmišljanju o teh spremembah pa smo velikokrat v dvomih, kakšno barvo naj izberemo; zmanjka nam lahko tako idej kot poguma, zato je marsikatero stanovanje še vedno potopljeno v belo.

A trendi se spreminjajo, poleg tega pa se na trgu ponuja pestra izbira barv. Stenske barve so lahko že namešane, lahko nam jih pripravijo v prodajalnah po vzorcu. Barve so lahko pralne, navadne, lateks (te so priporočljive v kopalnicah), poznamo pa tudi različne premaze, ki steno dodatno zaščitijo, ne vplivajo pa na njen videz oziroma barvo. Tak je prozorni premaz domflok, ki je naravnost odličen za premaz sten v kopalnicah in kuhinjah, v bližini delovne površine.

Z barvami lahko stanovanje zelo polepšamo, paziti moramo le, da niso izbrane barve preveč kričeče in zato moteče. S svetlimi barvami prostor optično povečamo, s temnimi ga zmanjšamo. Strop bomo optično znižali s temno barvo, z belo ali svetlo ga bomo optično zvišali. Rumena in rdeča napolnita prostor z energijo, vendar pazite – ne pobarvajte tako vseh sten, kajti v tem primeru lahko postaneta moteči.

V dekliški sobi so žive barve sten in tekstila, ob tem pa je na eni od sten še poslikava. Pri urejanju hčerkinе sobe je lastnica uporabila svoje slikarske veščine in veselje do risanja, in prikupni stenski motiv in barve so dali prostoru poseben čar in igrivost.

Stopnišče z vijoličnimi barvnimi segmenti je lastnikoma še posebno pri srcu, saj sta ljubitelja sivke in je imata veliko tudi na vrtu, pozimi pa z njo odišavita in polepšata hišo.

V koraku s trendi

Trenutni trendi narekujejo sive in bež odtenke in skandinavsko modro, moderna je pastelno roza, še vedno je priljubljena zelena.

Barva sten mora biti usklajena s slogom in barvo opreme in tudi tal. Ko se določene barve na stenah naveličate, jih preprosto prebarvajte. Zelo priljubljene so pokrivne barve, pri katerih že z enim premazom prekrijemo prejšnjo barvo, tudi če je temna, saj s takim premazom prvotno barvo zlahka prekrijemo tudi s svetlejšim odtenkom. Te barve dobite v vseh večjih trgovinah in centrih, v katerih prodajajo barve.

V rustikalno opremljenih hišah in starejših stanovanjih pa se lahko odločite tudi za različne dekorativne tehnike barvanja sten. Zelo priljubljeni tehniki sta »spazzolato« in »penellato«. Pri prvi nanašamo barvo na steno s posebno krtačo ali gobico in tako dosežemo neenakomeren nanos, pri drugi pa dosežemo neenakomerne nanose iste barve tako, da s potezami s čopičem križamo premaze.

Tu pa sta še dve tehniki, ki se imenitno podata k rustikalnemu videzu, in sicer barvanje grobega ometa in barvanje, s katerim dosežemo videz usnja.

Pogumno izberite novo barvo sten, in to táko, ki bo povsem spremenila podobo vašega doma, to pa kombinirajte še z dodatki in prepričana sem, da boste nad rezultatom navdušeni in da boste v novi barvni podobi svojega doma uživali. •

Marjetka Pajk, u. d. a. i., foto: Osebni arhiv Marjetke Pajk

Večji dnevni sobi, opremljeni v bež in belih tonih, je dala zelena barva večjo živahnost, ta barva pa se odlično ujema tako s steno v kapučino barvi kot s celotno podobo prostora.

Marjetka Pajk je priznana arhitektka notranje opreme, ki deli svoje znanje tudi z dijaki različnih srednjih šol, njene nasvete pa boste našli tudi v medijih. Dolgoletne izkušnje in strast do dela so jo pripeljali, med drugim, tudi do sodelovanja s Fakulteto za dizajn v Trzinu. Z njenimi študenti in predavatelji je bila povezana že vse od njene ustanovitve, ko je še obstajala pod imenom Istituti Callegari, zdaj pa z njimi pogosto sodeluje pri različnih projektih.

Lastnik hiše na Krasu je ljubitelj starin, zato se je odločil starinskost pričarati tudi na stenah, ki jih je obarval oranžno. S posebno tehniko nanašanja barve je dosežena neenotnost barve, to pa še dodatno pripomore h končnemu čudovitemu videzu dnevnega prostora in celotne hiše.

Razgibano stanovanje je še lepše zaradi stene svetlorjave barve. Stena se namreč odlično ujema z barvami, ki sicer kraljujejo v tem dnevnem prostoru.

Razstrupimo se!

Po tradicionalni kitajski medicini smo že krepko v pomladi, letnem času, ki mu »kraljujejo« jetra, ki so v teoriji petih elementov povezana z elementom les. Glavne značilnosti pomladi so novi začetki, rast in transformacija. Narava se v tem obdobju začneja prebujati, vse v njej kliče po rasti in brstenju, dnevi so vse daljši in daljši. Verjetno ste tudi sami že začutili, da se počasi nežno prebujate iz zimskega spanja. Morda vam je že zadišala svežina gibanja, energija svežega zraka, in se vam v mislih počasi iskrijo novi načrti in želje po njihovi uresničitvi.

To obdobje pa je primerno tudi za razstrupljanje organizma, vendar nežno, telesu prijazno. In ker so pri odplavljanju toksinov iz organizma v veliko pomoč tudi različne dihalne tehnike, se bomo tokrat seznanili z »dihanjem ognja«, z dihanjem, s katerim intenzivno masiramo vse notranje organe. Pravijo, da ni boleznij, ki je ta dihalna tehnika ne bi »sežgala«.

Izvedba vaje:

Stopite v rahel razkorak, pokrčite kolena. Z rokami se oprite na stegna, dlani obrnite proti notranji strani nog, roke v komolcih iztegnite. Trup naj bo raven, glava v podaljškju hrbtenice. Začnite ritmično vdihovati in izdihovati skozi nos. Ob izdihu potisnite trebuh navznoter proti hrbtenici, ob vdihu pa trebušne mišice sprostite. Dihajte v enakomernem ritmu, ki naj bo, ko dih zares osvojite, čim hitrejši. •

Petra Šuštar, foto: Osebni arhiv Petre Šuštar

Petra Šuštar deli svoje znanje in izkušnje v studiu Powerhouse Zavrl na Ljubljanski cesti v Trzinu, vsak torek po 18. uri. Njen program celostne vadbe za ženske sestavljajo elementi sprostitvene in obrazne joge, dihanja, meditacije, EFT-ja in še marsičesa. Vabljeni!

IOC TRZIN
BLATNICA 12
(NASPROTI AC
DOMZALE)

DOSTAVA MOŽNA V OKOLICI IOC TRZIN

**NUDIMO
ZDRAVE MALICE
MED 10:30 IN 15:00**

**MYEX
AND ME**

Lounge Caffè

☎ 069 661 050 f @MYEXANDMELOUNGE

Slikopleskarstvo Habat: Tradicija, dolga 40 let

Vztrajnost, zanesljivost in dobro opravljeno delo prej ko slej obrodijo sadove, kar potrjuje tudi družinsko podjetje Slikopleskarstvo Habat iz Trzina, ki posluje že dolgih 40 let. Ves čas na istem naslovu, z isto telefonsko številko in z istim poslovnim računom, poudari njegov ustanovitelj Silvo Habat. On se zdaj počasi umika in prepušča poslovanje svojim sinovom, ki imajo na tem področju kljub mladosti veliko znanja in izkušenj. Ponosen je nanje, saj je najin pogovor zaključil z besedami: »Zelo sem vesel, da so moji fantje prevzeli posel in se podjetje razvija naprej. Tako dobri so, da se zdaj tudi sam kaj naučim od njih.«

Podjetnosti se je Silvo Habat navzel po očetu Stanetu, zidarskem mojstru, ki je vodil v Trzinu za tiste čase veliko zidarsko podjetje. A sin ni želel po njegovih stopinjah, hotel se je dokazati drugje. Po končani učni dobi, ko se je izučil za slikopleskarja, in po obveznem služenju vojaškega roka je nekaj let pridobival izkušnje pri trzinskem mojstru Križmanu, leta 1978 pa se je odločil za samostojno pot. Začetki so bili težki kot pri vsakem, ki začne na novo. Občasno je barval očetove objekte, a mladi slikopleskar se je želel uveljaviti predvsem v industriji. Sprva je delal sam, s trdim delom in dokazovanjem pa je počasi pridobil zaupanje strank in postopoma širil dejavnost. Delal je na projektih v Utoku, Univerzalah, Eti, Svilanitu, Titanu in tudi za SCT. Spominja se, da je imel v nekem obdobju celo 15 zaposlenih, toliko dela je bilo. Kmalu je začel v delo uvajati tudi svoje sinove Uroša, Silvestra in Marjana, saj je, kot pravi izkušeni podjetnik, po uhojeni poti veliko lažje hoditi. Prvi je ekonomist, drugi gradbeni tehnik, tretji frizer, vsi pa z obilo pridobljenega znanja in izkušnjami v družinskem poslu. Silvo je prepričan: »Če ne bi imeli tako jeklenih navad, ne bi bilo teh naših 40 let.« Po upokojitvi pred štirimi leti je prepustil podjetje sinovom in ti ga uspešno vodijo naprej, on pa jim še vedno priskoči na pomoč z nasveti in dogovarjanjem s strankami in tudi na pleskarski oder se občasno še povzpne, če ga potrebujejo. Podjetje ima trenutno 5 zaposlenih, po potrebi pa ekipo tudi dopolnjujejo. V času najinega pogovora so opravljali dvotedensko delo na objektu v Novi Gorici.

Silvo Habat, duša Slikopleskarstva Habat

Vaša osnovna dejavnost je slikopleskarstvo oziroma barvanje različnih površin.

Po vseh letih delovanja predstavlja slikopleskarstvo še vedno več kot polovico našega poslovanja. Bolj smo usmerjeni v industrijo, kjer izvajamo dela pogosto na veliki višini, poskrbimo pa tudi za stanovanjske objekte. Barvamo in pleskamo notranje prostore, fasade in tudi lesene in kovinske konstrukcije. Pri tem namenjamo veliko pozornost zaščiti pred začetkom del, uporabi kvalitetnih materialov in sodobnih orodij ter profesionalni izvedbi. Pri pleskanju uporabljamo kvalitetne barve, narejene na vodni osnovi, tako da so prijazne do zdravja ljudi v bivalnih prostorih.

Vedno pa pred vsakim začetkom del najprej opravimo ogled, se s stranko posvetujemo, spoznamo njene želje in ji svetujemo glede izbire barve in tehnologije izvedbe. Končna odločitev pa je seveda prepuščena njej.

Silvo Habat in njegovi trije sinovi

Svojo dejavnost ste pred dvajsetimi leti tudi razširili.

Tako je. Ponudbo smo zaradi potreb trga razširili še na suhomontažno gradnjo s sistemoma Knauf in Armstrong, kar pomeni, da izdelujemo tudi pregradne in predelne stene, spuščene stropove in mansarde in oblagamo stene. Poleg tega pa se ukvarjamo še z marsičim drugim, od nanašanja posebnih premazov na tla, tako imenovanih epoksi tlakov, do urejanja hidroizolacije na stanovanjskih objektih, nameščanja raztegljivih stropov in še čim.

Za vami je veliko bolj ali manj zahtevnih projektov. Na katere ste najbolj ponosni?

Eden zahtevnejših projektov je bilo barvanje avtocestnih tunelov, ko smo na še neurejeni avtocesti barvali 4 metre visoke in od 2 do 4 kilometre dolge tunnelske stene. Prebarvali smo vse tunele, razen trojanskega. Barvali smo tudi 14-nadstropne bloke ob Masarykovi cesti v Ljubljani, v bližini Družbe za ceste. Zelo sem ponosen, da je naša stranka že skoraj 24 let tudi podjetje Julon (sedaj AquaFILSLO), tu pa so še projekti v Revozu, Krki, Tobačni, pri Akrapoviču, v nekaj bankah, osnovnih šolah in vrtcih ... veliko jih je. Lahko rečem, da nam uspeva, sicer ne bi delovali že 40 let.

Katere so vaše prednosti, po čem ste prepoznavni?

Naše glavne prednosti so kakovost, spoštovanje rokov in garancija. Delo opravimo dobro, zanj dajemo garancijo (splošna je dve leti) in kar je zelo pomembno – naša vrlina je točnost oziroma zanesljivost. Pridemo takrat, ko se dogovorimo, dela končamo v dogovorjenem roku, za sabo temeljito pospravimo. Redno se udeležujemo tudi različnih izobraževanj in predstavitev novih materialov in izdelkov in drugih novosti in tako ostajamo v toku s časom.

Kakšni so vaši cilji, vizija razvoja podjetja?

Glede na stanje na slovenskem trgu je naš osnovni cilj neprestano večanje kakovosti našega dela, ne toliko širjenje. Seveda pa tudi pridobivanje novih strank, nekaj v privatnem, pretežno pa v industrijskem sektorju. To obvladamo in lahko rečem, da smo pri tem zelo dobri, predvsem pri delu na višini.

Imate veliko strank iz domačega okolja?

Niti ne. Ne prej, ne zdaj. Naše stranke so večinoma iz drugih delov Slovenije. Sicer pa smo, kot sem že dejal, bolj usmerjeni v industrijo.

Uspešno družinsko podjetje vodite že dolgih 40 let. Kje vidite razlike med poslovanjem nekoč in danes?

Največja težava sedanjega poslovanja je velika plačilna nedisciplina, predvsem domačih podjetij. Na tem področju ni država še nič naredila. V času nekdanjega SDK-ja (Služba družbenega knjigovodstva) se kaj takega ni dogajalo. Severne države imajo to veliko bolje urejeno, tam te nediscipline ni. Pri nas pa je tudi veliko papirologije in birokracije, po drugi strani pa se je tudi povečala zahtevnost in razgledanost strank, zato se je treba veliko bolj potruditi kot nekoč. Nekoč so bili ljudje pripravljeni kakšno malenkost tudi spregledati in pospraviti za nami. So pa zdaj bistveno boljše, kvalitetnejše barve, boljši materiali in več je pripomočkov, čeprav je naše delo težko industrializirati.

Še nasvet za bralce, ki bi se odločili sami prepleškati domače prostore?

Če imajo voljo in željo, je zagotovo najceneje, da se dela lotijo sami. Pri tem pa je najpomembnejša zaščita, da ne bo potem preveč dela s čiščenjem. Pozorni naj bodo tudi na izbiro kvalitetnih barv, kot jih imajo Jub pa tudi Helios in Color. Pri delu pa se še vedno uporabljajo klasični pripomočki, kot je slikopleskarski valjček. In kot sem dejal, volja do dela, pa bo. ●

Tanja Jankovič,

foto: Osebni arhiv Slikopleskarstva Habat in Tanja Jankovič

Sedež podjetja je že 40 let na istem naslovu.

Delo na višini? Za Habatove mojstre ni ovir!

Novi Dacia Duster

že za 12.990 €
www.dacia.si

4 zimske pnevmatike + 200 € darilni BON*
za dodatno opremo

*Več informacij o ponudbi in pogojih nakupa je na voljo na www.dacia.si. Brezplačni paket 4 zimskih pnevmatik podari Dacia kupcem novih vozil, ki so fizične osebe ali lastniki malih podjetij. Dacia Financiranje ni pogoj za pridobitev paketa zimskih pnevmatik in darilnega bona ki velja za nakup dodatne opreme.

Poraba pri mešanem ciklu 4,4 – 10,9 l/100 km. Emisije CO₂ 115 – 158 g/km. Emisijska stopnja: EURO 6c in EURO 6b. Emisija NOx: 0,017 – 0,0428 g/km. Emisija trdnih delcev: 0,00005 – 0,00238g/km. Število delcev (x10¹¹): 0,02 – 32,76. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Več informacij o ponudbi, nakupu in pogojih nakupa je na voljo na dacia.si.

AVTOHIŠA MALGAJ
Ljubljana

AVTOHIŠA MALGAJ, D.O.O., Tržaška c. 108, 1000 Ljubljana.
Prodaja novih vozil: 01/20 00 563, prodaja rabljenih vozil: 01/20 00 560,
servis: 01/20 00 570. E-mail: info@malgaj.com
ODPRTO OD PON DO PET OD 8:00 DO 18:00 SOB OD 8:00 DO 12:00 NED ZAPRTO

www.malgaj.si

Občutno pretopel začetek leta

Nič novega je besedna zveza, ki jo pogosto uporabljamo za aktualno družbeno politično dogajanje (bo obveljalo tako tudi za letošnje volilno leto?), tokrat pa jo namenjamo januarskemu vremenskemu dogajanju.

Že prvi mesec leta je pokazal, da se segreva oziroma nadaljuje, saj smo imeli opraviti s precej nadpovprečnimi temperaturami zraka. Ko se je po tokratnem uvodu v zimo že zdelo, da bo bolj bela, kot so bile številne v zadnjih desetletjih, pa se je v osrednjem mesecu zimskega meteorološkega trojčka, januarju, vse sfižilo – januar je bil med najtoplejšimi, odkar merimo temperaturo, torej v zadnjem stoletju in pol, sploh na vzhodu države. Spomnite se samo, kako je bilo pred letom dni, ko so zneski za ogrevanje na januarskih položnicah zaradi dolgotrajnega, čeprav ne prehudega mraza poskočili. Seveda sta bila oba januarja, lanski in letošnji, daleč od povprečja, prav to pa je značilnost oziroma posledica podnebnih sprememb – precej večja odstopanja od vremena, kakršnega smo vajeni na dolgi rok.

Brez ledenih dni in brez snega

Povprečna januarska temperatura je bila po Sloveniji kar od 2 do 4 °C nad dolgoletnim povprečjem. Nenavadno topel ali »nejanuarski« januar se kaže že v naši spodnji preglednici – najnižja izmerjena temperatura zraka ni dosegla niti -4 °C, najvišja je kar sedemkrat preseгла prag 10 °C, bili smo brez ledenih dni, najvišja dnevna temperatura zraka pa se je najbolj približala ledišču sredi meseca (15. 1.), ko smo izmerili 2 °C, kar še vedno ni kaj prida mrzlo. In ker vsebuje toplejši zrak tudi več vlage, nič ne preseneča, da mesec ni bil prav suh, o snegu pa kljub temu ne duha, ne sluha oziroma pač, vendar dan s snegom, ki je dosegel v višino cel centimeter, res ni omembe vreden. Če potegnemo pod vsem skupaj črto, temu preprosto ne moremo reči zima in pika! Ob koncu januarja smo si tako lahko le želeli ohladitve in daljšega obdobja hladnejšega, če ne že kar mrzlega vremena, in ga z začetkom tega meseca res tudi dočakali! V nasprotnem primeru bi se nam na pomlad spet obetala kakšna hujša pozeba, kajti rastline po

mili zimi pohitijo s poganjki, saj se tako odzivajo na dejansko vreme, ne morejo pa se mu prilagoditi tako hitro in učinkovito kot človek. Saj še pomnite, da se bomo ljudje prilagodili klimatskim (ali podnebnim) spremembam tako, da bomo vključili klimatske naprave?!

V pričakovanju pomladi

Bralec Odseva (ki ni edini meteorolog v Trzinu!) nas je opozoril na dva potrebna popravka. Prvi je, da v Domžalah nimajo ogrevanega dežmera, temveč le običajnega. Opazovalec mora torej dežemer in vse snežne padavine dnevno staliti v ogrevanem prostoru in izmeriti njihov vodni ekvivalent. Njemu so na voljo podatki še isti dan, drugim šele čez mesec dni, ko zaokroži dnevno statistiko preteklega meseca. Drugi popravek pa zadeva skupno lansko količino padavin v Trzinu, kar je bilo po našem podatku (VP OŠ Trzin) 977 mm, torej naj bi bila, kot smo zapisali, manj od 1000 mm, pri tem pa je prišlo do napake pri pretvarjanju iz ameriških inčev v naše milimetre (inč = 25,4 mm). Pravilni podatek je okrog 1100 m (toliko so namerili v sosednji Loki pri Mengšu na primerljivi vremenski postaji), domači »padavinomerilec« iz Mlak pa je nameril lani celo 1476 mm. Oba podatka uvrščata lansko leto med povprečno namočena leta (in torej ne med bolj suha leta!). Bo pa treba tole v prihodnje še malo raziskati; morebiti se tega loti kdo od nadobudnih trzinskih šolarjev ali dijakov, kajti kdo drug, če ne Trzinci sami, bo poskrbel za to, da bomo o domačem kraju vedeli čim več? Drugi tega ne bodo počeli namesto nas.

Želim vam le še lep preostanek zime v pričakovanju pomladi. Pa saj je ta res že pred vrati, saj komaj smo prve dni februarja dobili obilnejšo snežno pošiljko, že jo je odgnal letošnji zgodnji pust! •

Miha Pavšek, foto: Miha Pavšek

Namesto toplega januarskega pozdrava iz Trzina vam tokrat posredujemo na ogled sneženje, kot ga ne doživimo prav pogosto: črna bela fotografija (pa saj barvna tu sploh ni potrebna) je nastala na letošnji svečnici opoldne pred planinskim domom v Tamarju.

Vremenska postaja OŠ Trzin januar 2018			
Kazalec	Podatek	Datum/ Niz	Ura/ Obdobje
Povprečna temperatura zraka (°C)	4,1	1.– 31. 1.	mesec
Najvišja temperatura zraka (°C)	13,7	6. 1.	14.00
Najnižja temperatura zraka (°C)	-3,1	18. 1.	7.30
Največji dnevni hod T zraka (maks/min; v °C)	13,7 (13,3/-0,4)	27. 1.	0.00–24.00
Število dni s padavinami > 0,25/2,5/25 mm	11/3/0	1. – 31. 1.	mesec
Skupna mesečna količina padavin (mm)	48	1. – 31. 1.	mesec
Največja dnevna količina padavin (mm)	17	1. 1.	0.00–24.00
Največja skupna višina snežne odeje (cm)	1	16. 1.	mesec
Najvišja hitrost vetra km/h / smer	42 / SZ	17. 1.	17.30
Št. ledenih/hladnih dni(maks/min dnevna T ≤ 0 °C)	0 / 11	1.– 31. 1.	mesec

Izbrani meteorološki kazalci za Trzin januarja 2018
Vir: Vremenska postaja OŠ Trzin (CZ Trzin) – trzin.zevs.si

Turistično društvo Kanja Trzin v sodelovanju z Glasbeno šolo Lartko, Osnovno šolo Trzin in vrtecem Trzin VABI, da skupaj pozdravimo praznik pomladi -

GREGORJEVO, in sicer **s spustom ladjic po Pšati.**

Lučke na gregorčkih bomo prižgali po kulturnem programu, ki bo v nedeljo, 11. 3. 2018, ob 17.30 na makadamskem parkirišču ob Pšati (za Centrom Ivana Hribarja).

Center aktivnosti Trzin

vabi na potopisno predavanje Biserke Čičerov z naslovom

SICILIJA

Predavanje bo v torek, **27. 2.**, ob **18.30** v večnamenskem prostoru Doma starejših Trzin. Vabljeni!

Pozabi rumene trače, pri nas je rdeča nit modra vsebina!

V tokratni številki preberite:

Intervju z Ajdo Stino Turek, domžalsko pevko, ki študira v Bostonu,

kolumno Noaha Charneyja, o osupljivih slovenskih inovacijah

članek o Robertu Slaparju, ki bo preplaval Jadransko morje po vsej dolžini

in ostalo aktualno vsebino.

Spremljajte nas tudi na www.modre-novice.si ter na Facebooku.

**modre
novice**

Občine Kamnik, Domžale, Mengeš, Trzin in Komenda.

Občni zbor kolesarskega društva Felixi

V **četrtek, 22. februarja, ob 19. uri** ste vabljeni na občni zbor Kolesarskega društva Felixi, v dvorano Marjance Ručigaj v Centru Ivana Hribarja v Trzinu.

Dnevni red:

- Volitve upravnega odbora
- Predstavitve lanskega dela KD Felixi
- Letošnji plan dela
- Finančno poročilo
- Poročilo nadzornega odbora
- Razno

Po končanem uradnem delu bo druženje s pogostitvijo.

Lepo vabljeni tudi bodoči, novi člani!

Upravni odbor KD Felixi

Društvo upokojencev Žerjavčki Trzin vabi na svoje aktivnosti

V **ponedeljek, 5. marca, ob 9. uri** bo v dvorani Marjance Ručigaj predavanje o oživljanju in uporabi defibrilatorja, za vse občane, v **torek, 6. marca, bo pohod na Miklavža v Tuhinjski dolini**, z odhodom izpred Mercatorja ob 8. uri, v **torek, 20. marca, ob 9. uri** pa bo v dvorani Marjance Ručigaj še predavanje o CPP, za vse občane.

Vabljeni!

DRUGE AKTIVNOSTI

- **Kolesarji** zaradi vremenskih razmer trenutno počivajo.
- **Pohodniki** hodijo na krajše in daljše sprehode ob torkih, izpred Mercatorja, ob 8. uri.
- **Balinarji** balinajo na zaprtem balinišču v Dobu, ob ponedeljkih, od 19. do 21. ure.
- **Strelci** vadijo streljanje z zračno puško na strelišču strelskega društva v OŠ Trzin, ob ponedeljkih, od 11. do 12. ure.
- **Ročne spretnosti** – za ustvarjanje se člani družijo v društveni sobi na Mengeški 9 ob četrtnih, po 10. uri.

In še naša februarska lepa misel izpod peresa članice našega društva SPOMINČICE:

Iskrenost vedno se poplača, laž pa se le s slabim vrača.

Zoran RINK,
predsednik Društva upokojencev Žerjavčki Trzin

Oil King[®]

of the **KING**
KRALJEVO OLJE

Prijetno delovanje 100% čistih in naravnih eteričnih olj* vpliva na dobro počutje in pravilno dihanje.

*Njivska meta, mira, čajevec, bosvelija in rdeči bor.

BALZAMIČNE KAPLJICE

Naučimo se pravilno dihati

V dlani vtrite tri kapljice in zmes nežno segrejte.

Dlani približajte nosu in ustom. Pazite, da dlani ne pridejo v stik z očmi!

Štiri- do petkrat počasi in globoko vdihnite ter izdihnite.

BALZAMIČNI GEL

Mesto nanosa

Izdelka ne vsebujeta kafe, vazelina, mineralnih olj, konzervansov in umetnih dišav.

Na voljo v enotah Lekarne Ljubljana in v spletni lekarni Lekarna24ur.com. LL Grosist d.o.o., Komenskega 11, 1000 Ljubljana

KATERI NISSAN CROSSOVER BO VAŠ IZ TE IZJEMNE PONUDBE?

Innovation that excites

NISSAN JUKE

- Inteligentni Around View Monitor
- Safety shield
- Navigacija

NISSAN QASHQAI

- Opozorilo prečnega prometa zadaj
- Inteligentno zaviranje v sili
- Inteligentni Around View Monitor

NISSAN X-TRAIL

- Inteligentni pogon 4x4
- Inteligentno zaviranje v sili
- Inteligentni sistem za pomoč pri parkiranju

7 LET JAMSTVA* / 4 ZIMSKE GUME / POL PLAČILA TAKOJ, POL ČEZ 1 LETO, BREZ OBRESTI*** / LETNA VINJETA**

ODKRIJTE CELOTNO PONUDBO PRI VAŠEM PRODAJALCU NISSAN ALI NA NISSAN.SI

AVTOHIŠA MALGAJ
ime s tradicijo | Ljubljana

Avtohiša Malgaj, d.o.o., Tržaška c. 108, 1000 Ljubljana.
Prodaja novih vozil: 01/ 20 00 627, prodaja rabljenih vozil: 01/ 20 00 560,
servis: 01/ 20 00 570. E-mail: info@malgaj.com
ODPRTO OD PON DO PET: OD 8.00 DO 18.00, SOB: OD 8.00 DO 12.00, NED: ZAPRTO

www.malgaj.si

Kombinirana poraba goriva: 7,3-3,8 l/100 km. Emisije CO₂: 162-99 g/km. Emisijska stopnja: Euro 6b. Emisije NO_x: 0,0093-0,0517 g/km. Emisije trdnih delcev: 0,0001-0,00185 g/km. Št. delcev (x10¹⁰): 0,12-39,55. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanem koncentracijam prizemnega ozona delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov.
Brezplačno 7-letno jamstvo velja ob nakupu novega osebnega vozila Nissan Juke, Nissan Qashqai in Nissan X-trail z Nissan Financiranjem. 7 let jamstva obsega 3 leta tovarniške garancije ter podaljšano jamstvo za 4, 5 let po programu 'As new', 6 in 7 let po programu Basic, oz. za 160.000 km, karkoli se zgodi prej. *Velja za omejeno ponudbo zimskih gum različnih blagovnih znamk ob nakupu vozila novega Nissan Juke, Nissan Qashqai in Nissan X-trail za fizične osebe z Nissan Financiranjem. ****Za vsa naročila do 31. 3. 2018 so kupci vozila Nissan Juke, Nissan Qashqai in Nissan X-trail, ki svoje vozilo financirajo preko Nissan Financiranja, upravičeni do brezobrestnega financiranja za obdobje 12 mesecev v primeru akcije Lizing 50/50. Akcija upošteva 50% polog ter odkupni obrok v višini 50% po enem letu brezobrestnega financiranja. Ponudba velja do konca meseca marca. Pooblaščen uvoznik: Renault Nissan Slovenija, d. o. o., Dunajska 22, 1001 Ljubljana. Slika je simbolna.